

காட்டிலே

சகோ. பிரன்ஹாம்
அவர்களின் அனுபவங்கள்

2

என்னுடைய முதல் வேதாகமம் இயற்கை
ஆகும். இயற்கையின் மூலமாக
தேவனை நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 53-06-08A பிசாசியல் #1

என்னுடைய முதல் வேதாகமம் இயற்கை ஆகும். இயற்கையின் மூலமாக தேவனை நான் கற்றுக்கொண்டேன். என்னால் மீன் பிடிக்க முடியும். என்னே, மீன் பிடிக்க எனக்கு விருப்பம். சன்னி பையனே, உனக்கு மீன் பிடிக்க விருப்பமா? நீ மீன் பிடிக்க விரும்பி, உன்னுடைய தாயாரை நேசிப்பாயானால், நீ ஒரு நல்ல பையனாக ஆவாய். என்னுடைய மனமாற்றமும் கூட என்னிடமிருந்து அந்த எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் போடவில்லை. ஆகவே ஒரு நாள் நான் மலைகளின் மேல் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன்... ஆகவே இது சுற்றிலும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் மற்ற சிறிய பிள்ளைகளுக்கும் கூட. ஆகவே, ஓ, அது வசந்த காலத்தில் அற்புதமானதாக இருக்கும். அந்த விதமாகவே செய்து கொண்டிருப்பேன். அடுத்த குழியில் ஒரு நன்னீர் மீன் வகை

இருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியுமா, அந்த விதமாக, கர்த்தரை ஸ்தோத்தரித்துக் கொண்டு மகத்தான சமயத்தினைக் கொண்டிருந்தேன், சில சமயங்களில் கூச்சலிடுவேன், என்னுடைய தூண்டிலை போடுவேன். கூச்சலிடுவதில் எனக்கு விசுவாசம் உண்டு. ஆமென், நிச்சயமாக, ஏனெனில் ஏதோ ஒன்று என்னை ஆட்கொள்கிறது, பிறகு ... (ஒலி நாடாவில் காலியிடம் - ஆசி]

2. அங்கே மேலே அந்த இடத்தில் நியூ ஹாம்ப்ஷையரில் நிறைய கரடிகள் இருக்கின்றன. அங்கே நான் மீன் பிடிக்கின்ற இடத்தில் ஒரு சிறு கூடாரத்தைக் கொண்டிருந்தேன். அங்கே ஒரு சிறிய கூடாரத்தை அமைத்திருந்தேன் - நான் தங்குகின்ற ஒரு சிறிய கூடாரம். அங்கே இருந்தவைகளில் கறுப்பு கரடி மிகவும் குறும்பு வாய்ந்ததாக இருந்தது. ஆகவே ஒரு வயதான தாய் கரடி மற்றும் இரண்டு சிறு குட்டிகள் அங்கே உள்ளே சென்று, என் கூடாரத்திற்கு சேதத்தை விளைவித்தது.

3. அந்த கரடிக்கு நான் என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள், அங்கே சிவப்பு மயிரைக் கொண்டிருந்த அந்த சிறிய பெண் கரடி? உண்மையாகவே அதை நான் துரத்த ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும், அப்படித்தானே?

4. ஆனால் அது இதைத்தான் செய்தது. அது உள்ளே வந்து; என்னுடைய கூடாரத்தை கிழித்துப் போட்டு, எல்லாவற்றையும் சிதறடித்து, நான் அங்கே வைத்திருந்த எல்லா

உணவையும் சாப்பிட்டது, அது மிக அருமையாக இதைச் செய்தது. ஆகவே நான் மேலே வந்த போது, அது சென்று விட்டது. அது தன் குட்டிகளை நோக்கி கூச்சலிட்டது, அதனுடன் ஒரு சிறிய குட்டி ஓடினது. மற்றொன்று ஓடவில்லை; அது அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்டது. அது தன் முதுகை எனக்கு நேராகத் திருப்பி, இதைப் போன்று, ஏதோ ஒன்றைச் செய்து கொண்டிருந்தது. நான் மூப்பர்களுடன் வெட்ட உபயோகித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பழைய கைக் கோடாரியைத்தவிர அங்கே வேறு எதுவும் என் கையில் இல்லை. நல்லது, அது சிறிது தூரம் ஓடி, ஓ, நான் ஊகிக்கிறேன் இங்கே உள்ள அந்த தொலைபேசி கம்பம் வரையுள்ள தூரம், பிறகு கீழே உட்கார்ந்து கொண்டது. அது இந்த கரடி குட்டியை நோக்கி கூச்சலிட்டு அழைத்தது, இதுவோ அதற்கு கவனத்தை அளிக்கவேயில்லை. அது அப்படியே அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தது.

5. "இது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது?" என்று நான் எண்ணினேன். நான் சிறிது அருகில் நடந்து சென்றேன். மிக அருகில் செல்ல நான் பயந்தேன், பீறிப்போடும் என்று பயம். ஆதலால் ஆதலால் நான் - நான் ஒரு மரத்தை என்னால் காண முடியவில்லை, அதற்கு மரம் ஏறத்தெரியும் என்று நான் அறிவேன், ஆகவே ஆகவே ... அதற்கு மிக அருகாமையில்

செல்ல நான் பயந்தேன், ஏனெனில் கரடியின்
சுபாவம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியும்.
ஆகவே சிறிது அருகே நான் சென்றேன்.
ஆகவே என்ன நடந்தது என்று உங்களுக்குத்
தெரியுமா?

6. இப்பொழுது, பணியாரம் எனக்குப்
பிடிக்கும். பையன்களாகிய உங்களில்
எத்தனைப் பேருக்கு பணியாரம் என்றால்
விருப்பம்? ஓ, பையனே. ஓ,

எல்லாப்பையன்களுக்கும் கூட, அவர்கள் தங்கள் கரங்களை உயர்த்துவதை என்னால் காணமுடிகின்றது. நம் எல்லாருக்கும் பணியாரங்கள் என்றால் விருப்பம், அது எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும், அவைகளின் மேல் தேன் ஊற்ற எனக்கு விருப்பம். ஒரு பாப்டிஸ்டு (Baptist) என்ற முறையில், நீங்கள் அறிவீர்கள், அது நம்மை தெம்போடிருக்கச் செய்கின்றது, உங்களுக்குத் தெரியும், தேன், உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே கவனியுங்கள்; நான் அவைகளின் மேல் தெளிப்பதில்லை; உண்மை யாகவே அதற்கு நான் ஞானஸ்நானம் (baptize) கொடுக்கிறேன். அது மிக அருமையாக கனமாக இருக்கையில் நான் அதன் மீது அதிகமாக ஊற்றுவேன். இங்கும் அங்குமாக சிறிது நான் தெளிப்பதில்லை. அதன் மீது அப்படியே ஊற்றுவேன், அவை முழுவதுமாக தேனால் நிரப்புவேன்.

7. ஆகவே பிறகு, உங்களுக்குத் தெரியுமா, அங்கே ஒரு வானி நிறைய தேனை எடுத்து வைத்திருந்தேன், வானியில்

அரை கேலன் தேன் (1 Gallan 3.780 li). ஆகவே கரடிகளுக்கு தேன் என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். ஆதலால் இச்சிறு கரடி அங்கே சென்று அந்த தேன் இருந்த வாளியின் மேல் முடியை எடுத்து போட்டு, இந்த விதமாக உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் நிறைந்த அந்த சிறு வாளியை இதைப் போன்று தன்னுடைய புயத்தின் கீழ் வைத்துக் கொண்டது. அது அந்த ... நீங்கள் சாப்பிடும் விதமாக அதற்கு தெரியவில்லை, உங்களுக்கு தெரியும், ஆகவே அது தன்னுடைய சிறிய நகமுள்ள பாதத்தை உள்ளே விட்டு இதைப் போன்று நக்கினது, அதை நக்கினது. அது என்னை நோக்கிப் பார்க்க திரும்பினது, அதனுடைய சிறிய வயதான கண்கள் ஒன்று சேர்ந்து மங்கலாக காட்சியளித்தது, அதனுடைய சிறு வயிறு தேனால், மிகவும் வழுவழப்பாக ஆகியிருந்தது. அது அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு தன்னுடைய கையை உள்ளே விட்டு எடுத்து தன்னால் முடிந்தவரை பிரயாசப்பட்டு தேனை நக்கிக் கொண்டிருந்தது.

8. ஓ, என்னே, பழைய காலத்து பரிசுத்த ஆவி கூட்டத்தை குறித்து நான் சிந்தித்தேன், நாம் வாளியை திறந்து, அதனுள் நம்முடைய கையை தோய்த்து நக்குவது. அப்படியே செய்து கொண்டிருங்கள், உங்களுக்குத் தெரியும், அப்படியே நக்கிக் கொண்டிருந்தல்.

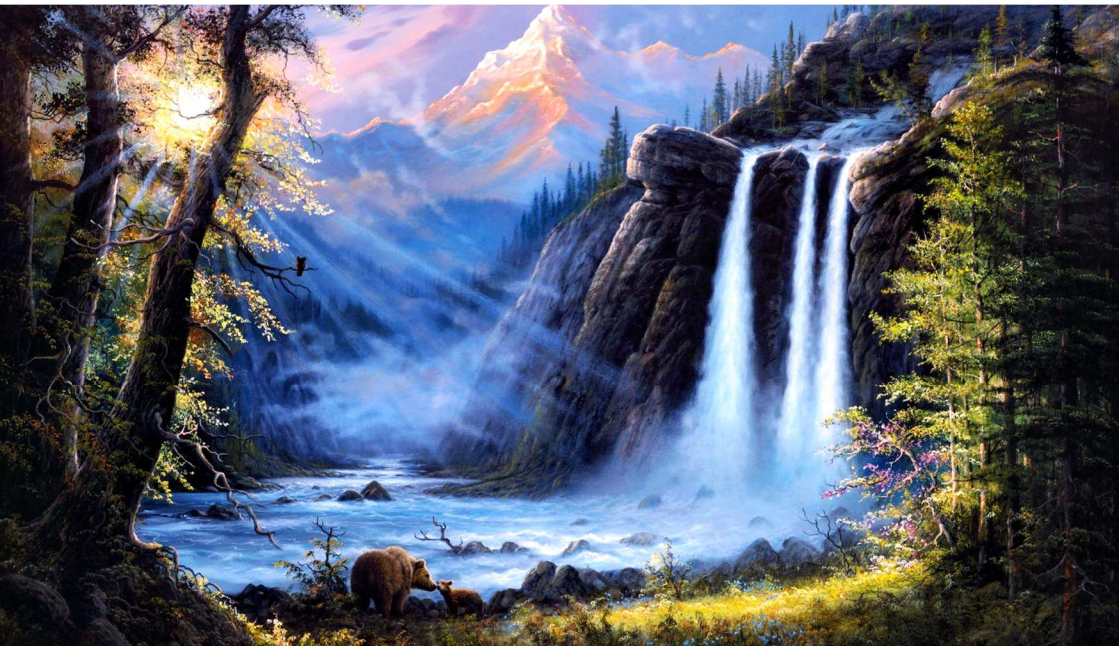
9. இருந்தாலும், அந்த வேடிக்கையான காரியம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அந்த சிறு கரடியானது தன்னால் முடிந்த வரை குடித்துவிட்டு, வாளியை கீழே போட்டு விட்டு அங்கே யிருந்து ஓடிவிட்டது,

பிறகு என்ன நடந்ததென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? தாய்க்கரடியும் அந்த மற்றொரு கரடியும் அந்தக் கரடியை நக்கத் துவங்கின, தேனை நக்கி எடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

10. ஆகவே நல்லது, நம்முடைய கூட்டமும் அந்த முறையின் படியே அமைந்திருக்கட்டும் என்று, நான் நம்புகிறேன், ஆகவே நாம் மற்றவர்களுக்கு சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம், தேவனுடைய வல்லமை நம்மீது விழுந்து கொண்டிருக்கும். அது சரி.

தேவன் இயற்கையில் இருக்கின்றார்.
நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா?
நிச்சயமாக அவர் இயற்கையில்
இருக்கின்றார்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 55-06-11 உன் கையிலிருக்கிறது என்ன?

98. சிறிய தாவீது இயற்கையின் வழியாக தேவனைக் கற்றிருந்தான். அவன் அங்கே வெளியில் தனியாக இருந்தபடியால் அவன் அமர்ந்த தண்ணீர்களைக் குறித்தும் புல்லுள்ள இடங்களைக் குறித்தும் அவன் பேசினான். அவன் தேவனை அவருடைய அடிப்படையான நிலைமையில் கண்டான், தேவன் தம்முடைய இயற்கையில் இருந்து அசைந்துக் கொண்டிருந்தார்.

தேவன் இயற்கையில் இருக்கின்றார். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? நிச்சயமாக அவர் இயற்கையில் இருக்கின்றார். சூரியன் மறையும் போது அதிலும், மலர்கள் வளர்ந்து வரும்போது அதிலும் அவரைக் காண்பது எனக்கு மிகவும் விருப்பமான ஒன்றாகும், சூரியன் எழும்பும் போது அதில் அவரைக் காண்பேன்.

99. இங்கே சில காலத்திற்கு முன்னர், அங்கே மேலே மலைகளில் இருந்தேன், நான் மிகவும் சோர்ந்து போய் இனிமேலும் பணியாற்ற முடியாது என்கின்ற ஒரு நிலை வரும் போது நான் அங்கே செல்வதுண்டு. ஒரு இலையுதிர்க்காலப் பொழுதின் போது நான் அங்கே மேலே சென்றேன். நான் கடம்பை மான் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தேன். இலையுதிர்ச்சிக் காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் இருந்தேன். நாங்கள் மிகவும் மேலே சென்றிருந்தோம். ஏனென்றால் பனியானது உருகி ஓடி மான் கூட்டமானது கீழே வரும்படிக்குச் செய்யவில்லை. நான் மேலே மரங்கள் இருந்த இடத்தின் ஓரத்தில் இருந்தேன். வருடத்தின் இலையுதிர்ச்சி காலத்தில் அங்கே மலைகளின் உச்சியில் - அது சிறிது பனிப்பொழிவு இருக்கும், பிறகு சிறிது மழை பெய்யும், அதன் பிறகு சூரியன் வெளி வரும். மேலும் ... இலையுதிர் காலத்தில் எப்படி இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். நான் அங்கே சென்றுக்

கொண்டிருந்த போது, வேட்டையாட வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல ஆனால் சிறிது கடந்து சென்று நான் தனியாக இருக்கவே சென்றேன்.

100. நான் தேவனுடன் தனியாக இருக்க எனக்கு விருப்பம். ஒவ்வொரு மனிதனும் ஸ்திரீயும் அது தான் பிரச்சனையாகும். சும்மா சோம்பித்திரிந்து சுற்றுமுற்றும் ஓடிக்கொண்டிருப்பதற்கு பதிலாக, நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் இன்னும் அதிகமான நேரம் தேவனிடம் செலவிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் எங்காவதொரு இடத்தில் சென்று ஜெபித்துக் கொண்டும், தேவனை தேடிக்கொண்டும் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆமென்.

101. அங்கே மேலே நான் சென்றுக் கொண்டே இருந்தேன்; அப்பொழுது ஒரு புயல் வந்தது, உடனே நான் இப்படியாக ஒரு மரத்தின் பின்னால் சென்று நின்றேன். நான் மரத்தின் பின்னால் நின்றுக் கொண்டிருந்தேன், காற்று பலமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. எப்படியாயினும் அங்கே

காற்று வீசல் உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கும். அதற்கு பிறகு புயல் வீசி நின்ற பிறகு நான் மரத்தின் பின்னால் இருந்து வெளியே வந்தேன்; என் துப்பாக்கியைக் கீழே வைத்தேன். நான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன், எனக்கு முன்னால் வெகு தூரத்தில் கடம்பை மான் கூட்டம் சத்தமிடுவதைக் கேட்க ஆரம்பித்தேன். அவை புயலில் திசை மாறி சென்று விட்டிருந்தன. அவை ஒன்றையொன்று நோக்கி சத்தமிட்டுக்கொண்டிருந்தன.

102. என் தாயார் பாதி இந்தியர் ஆவார், அதனால் தான் எனக்கு வெளியில் காட்டில் இருப்பது மிகவும் பிடிக்கும். ஓ, என்னே, தாவீது, "ஆழத்தை ஆழம் கூப்பிடுகிறது. ..." என்று கூறினது போல. ஆகவே அது அப்பொழுது உண்மையாகவே மிகவும் ஆழமாக அழைக்க ஆரம்பித்தது.

அந்த கிரே ஓநாய்கள் அங்கே ஊளையிட ஆரம்பித்தது. கீழே இருந்த அதன் ஜோடி அதற்கு பதில் கொடுத்தது. நான் ஒரு

குழந்தையைப் போல அழுதேன். என்னால் அழாமல் இருக்க முடியவில்லை. அங்கே நின்றுக் கொண்டு என் கைகளை மேலே தூக்கிக் கொண்டு சத்தமிட்டு அழுதேன்.

103. நான் அப்பொழுது உற்றுப் பார்த்தேன். அங்கே மேற்குவான விளிம்பில் சூரியன் வெளியே வந்தது, எல்லாவற்றையும் காண்கின்ற அந்த பெரிய கண்ணினூடாக எட்டிப் பார்த்தது; அங்கே சற்று தூரத்தில் எப்பொழுதும் பச்சையாகவே இருக்கின்ற காட்டின் மேற்புறம் பனிக்கட்டியால் உறைந்து போயிருந்தது. அங்கே பள்ளத்தாக்கின் குறுக்கே ஒரு வானவில்லை அது உருவாக்கிற்று. அப்பொழுது நான் நினைத்தேன், ஓ, தேவனே, எந்த இடத்தில் திரும்பிப் பார்த்தாலும் திரும்பிப் பார்க்கின்ற எல்லா இடத்திலும் அவரை உங்களால் காண முடியும். அதோ அங்கே அவர் இருந்தார். நான் நினைத்தேன், அதோ, அவர் அங்கே நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார் ; அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார். அதோ அவர் அந்த கடம்பை மான் கூட்டத்தில்

இருக்கின்றார், இங்கே கீழே ஓநாய்கள் ஊளையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவே அங்கே அவர் இருக்கின்றார். இதோ அவர் இயற்கையில் இருக்கின்றார். பேதுரு கூறினது போல “இங்கே இருக்கிறது நல்லது. இங்கே நாம் மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம்” என்று நான் நினைத்தேன்.

104. அப்பொழுது நான் மிகவும் பக்திவசப்பட்டு அந்த மரத்தைச் சுற்றி சுற்றி ஓடிக்கொண்டே என்னால் முடிந்த வரை உரத்தக் குரலில் சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன், கூச்சலிட்டுக் கொண்டே என்னால் முடிந்த வரைக்கும் மேலும் கீழுமாக குதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்த இடத்திற்கு யாராவது வந்திருப்பார்களானால், யாரோ ஒருவர் அந்தக் காட்டில் பைத்தியம் பிடித்து அலைகின்றார் என்று நினைத்து நிச்சயமாக என்னை மனநல காப்பகத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல விழைந்திருப்பார்கள். ஏனென்றால் மனிதர்கள் வசிக்கும் பகுதியிலிருந்து சுமார் முப்பத்தைந்து அல்லது நாற்பது மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள இடத்தில் நான்

இருந்தேன். நான் கர்த்தருடனே கூட தனிமையாக இருந்து ஒரு நல்ல தருணத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

105. நான் மேலே நோக்கிப் பார்த்து அதை நான் கண்டேன்... நான் நினைத்தேன், "ஆமாம். அந்த வானவில். தேவன் அதை நோவாவிற்கு கொடுத்தார். அவர் வானவில்லைப் போல பார்வைக்கு வச்சிரக்கல்லுக்கும் பதுமராகத்துக்கும் ஒப்பாயிருந்தார். அவர் முந்தினவரும் பிந்தின வருமாயிருக்கிறார், அவர் தாவீதின் வேரும் சந்ததியும் பிரகாசமுள்ள விடிவெள்ளி நட்சத்திரமாயிருக்கிறார். அப்பொழுது நான் என்னால் முடிந்த வரைக்கும் மறுபடியுமாக மரத்தை சுற்றி சுற்றி ஓடினேன், என் உச்சக் குரலில் சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

அவன் மிகவும் அருமையான கிறிஸ்தவனாக
மாறிவிட்டான். ஏனெனில் வேஷம் போடப்படாத
ஒன்றை அவன் கண்டான். அது பாவனை
விசுவாசம் அல்ல. அது உண்மையானது

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 64-03-06 சாலொமோனிலும் பெரியவர் இப்பொழுது இங்கே இருக்கிறார்

66 வியாதியஸ்தருக்காக ஜெபிப்பதற்கு முன்பு ஒரு சிறு கதையைக் கூற விரும்புகிறேன். என் தாய். உங்களுக்குத் தெரியும்... அவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் ஒரு செரோக்கி இந்தியர். நான் என் இரட்சிப்பு எனக்கு காடுகளின் மேலிருந்த அன்பை எடுத்து விடவில்லை, காடுகள் என்றால் எனக்கு அதிக பிரியம். அங்கு தான் நீங்கள் தேவனைக் காண்கிறீர்கள். காடுகளில் தான் நான் முதலில் தேவனைக் கண்டேன். அங்கு தான் அவர் நம்மைச் சந்திக்கிறார். அங்கு தான் அவர் பேசுகிறார். அங்கு தான் அந்த ஏழு தூதர்கள் சந்தித்தனர். நீங்கள் ஐயன்மீர், இது என்ன சமயம்? என்னும் செய்தியைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள் அல்லவா?

67 அன்றொரு நாள் நானும் சகோ. பார்டர்ஸம் உட்கார்ந்து நின்று கொண்டிருந்த போது, ஒரு சுழல்காற்று வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்து, நான் நின்று கொண்டிருந்த இடத்துக்கு சற்று மேலிருந்த பாதையை உடைத்தெறிந்தது. அவர் என்ன கூறினார், பாருங்கள். அங்கு, ஓ, இன்னும் அநேகர்

இருந்தனர். சகோ. சாத்மன் இங்கு எங்கோ உள்ளார். டெரியும் அச்சமயம் அங்கிருந்தார் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு வனாந்தரத்தில் நான் கண்டவை எனக்கு வேட்டையாட அதிக பிரியம். நான் வெளியில் செல்லவே அப்படி செய்கிறேன், மிருகங்களைக் கொல்வதற்காக அல்ல, காடுகளில் தங்குவதற்காகவே.

நியூயார்க்கிலுள்ள இல்லை நியூ ஹாம்ப்ஷயரிலுள்ள ஒருவனுடன் நான் வேட்டையாடுவது வழக்கம். அவன் சிறந்த வேட்டைக்காரன். அவன் பெயர் பெர்ட் (Bert). அவன் இங்கிலாந்து நாட்டுக்காரன். அவன் பெற்றோர் முன் காலத்தில் 'ஜெபர்ஸன்நாட்ச்' என்னும் இடத்தை பாரையில் வெட்டினர் - அங்கிருந்து 'காரல் நாட்ச்' வரைக்கும் வெட்டியெடுத்து அதை பிரித்தனர். அவனுடைய உடலில் சிறிது இந்திய இரத்தமும் இருந்தது, நான் கண்டதிலேயே அவன் மிகவும் சிறப்பாக குறிவைத்து கூடுபவன், மிகச் சிறந்த வேட்டைக்காரர் களில் ஒருவன். நீங்கள் அவனுடன் கூடசென்று அவனைத் தேட

வேண்டுமெனும் அவசியமேயிராது. அவன்
எங்கிருக்கிறான் என்பதை நன்கு
அறிந்திருந்தான்.

வெள்ளை வால் மானைவேட்டையாட
எனக்கதிக பிரியம். அவர்கள்... நான்
ஒவ்வொரு இலையுதிர் காலத்தின் போதும்
சென்று வேட்டையாடுவது வழக்கம்.

68 அவன் சிறந்த வேட்டைக்காரன்,
ஆனால் மிகவும் கொடியவன். என்
வாழ்க்கையில் அப்படிப்பட்டவனை நான்
சந்தித்ததேயில்லை. அவனுக்கு பல்லிக்கு
இருப்பது போன்ற கண்கள் இருந்தன-
இன்றைய பெண்கள் பல்லியின்
கண்களைப்போன்று தங்கள் கண்களை
வர்ணம் அடித்துக்கொள்வது போன்ற
அத்தகைய கண்கள். அவனுக்கு
இயற்கையாகவே அப்படிப்பட்ட கண்கள்
இருந்தன. அதுமனித கண்களைப்போல்
எனக்குத் தோன்றவில்லை. எனவே
அவனைப் பார்க்கவே எனக்கு
வெறுப்பாயிருந்தது. அவன் வழுவழுப்பான

தோற்றம் உடையவனாயிருந்தான் -
அவனுக்கு பக்க பார்வை இருந்தது.

அவன் நீசமாயிருப்பதில் பிரியம்
கொள்வான். எனக்கு வருத்தம் உண்டாக்க
வேண்டும் என்பதற்காகவே அவன் மான்
குட்டிகளைக் கொல்லுவான். அவன், "ஓ,
போதகரே, நீரும் மற்றவர்களைப் போலவே
இருக்கிறீர். உமக்கு கோழிக்குஞ்சு இருதயம்
போல இளகியமனதுள்ளது. நீர்
போதகராயிராமல் இருந்தால், நல்ல
வேட்டைக்காரனாயி ருந்திருப்பீர்" என்பான்.

நான் அவனிடம், "பெர்ட், நான் ஆத்துமாக்களை வேட்டையாடுபவன். உன் ஆத்துமா இழந்துபோன நிலையில் உள்ளது" என்பேன்.

அவன், "ஆ,சும்மாயிரும். பில்லி, அப்படிப்பட்ட ஒன்றை என்னிடம் கூற வேண்டாம்' என்பான்.அவன் மான் குட்டிகளை சுட்டுக் கொல்வான். அது எனக்கு வருத்தத்தை விளைவிக்கும்.

69 சட்டம் மான் குட்டியைக்கொல்லலாம் என்று கூறி யிருக்குமானால், அதைக் கொல்வதனால் தவறொன்று மில்லை. நான் அநேக ஆண்டுகளாகவேட்டை அதிகாரியாக பணியாற்றியிருக்கிறேன். பாருங்கள், ஆபிரகாம் ஒரு கன்றுக்குட்டியைக் கொண்டு தேவனுக்கு உண்ணக்கொடுத்தான். எனவே ஒரு மான் குட்டியைக் கொல்வதில் தவறொன்றுமில்லை சட்டம் அதை அனுமதிக்குமானால். ஆனால் அதை சுட்டுவீழ்த்தி விட்டு, அது அங்கேயே கிடக்கும்படி செய்து, அதைக் குறித்து பெருமையடித்துக் கொள்வதென்பது மிகவும்

தவறாகும். அப்படி செய்வது தவறு. இங்குள்ள வேட்டையாடும் என் சகோதரர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இதை கூறினேன்.

இதைக் கவனியுங்கள். இந்த மனிதன். ஒரு நாள் நான் அங்கு சென்றிருந்தேன், என் மனைவியும் என் கூட வந்திருந்தாள். அவன் மான்குட்டி அழுவது போல சத்தமுண்டாக்கும் ஒரு ஊதலை செய்து கொண்டுவந்திருந்தான் மான்குட்டி அழும்போது அது எப்படி வினோதமான சத்தம் உண்டாக்குமென்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

70 நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். நான் நேரத்தோடு வேட்டைக்குச் செல்லவில்லை, ஒரு கூட்டத்திலிருந்தேன். அதன் பிறகு வேட்டையாட அவனுடன் நான் மலையின்மேல் சென்றேன். ஏற்கனவே அதிகமாக வேட்டையாடுதல் நடந்து கொண்டிருந்தது. அங்கு முதன் முறையாக துப்பாக்கி சுடும் சத்தம் கேட்கும்போது, அந்த

வெள்ளை வால் மான்கள்...நீங்கள் ஹவுடினி மிருகங்களை மறைத்துவிடும் ஒரு பெரிய ஜாலவித்தைக்காரன் என்று கருதலாம். ஆனால் அவைகளுக்கு அவன் ஒரு கற்றுக்குட்டியே. முதலாவதாக என்ன நடக்குமென்றால், அவையெல்லாம் போய் ஒளிந்து கொள்ளும். நிலாவெளிச்சம் இருந்தால், அவை இரவில் புல்மேயும்; அல்லது ஒரு புதரின் மறைவில் இருந்து கொண்டு அசையாமல் இருக்கும்.

அன்று நான் அவனிடம், "பெர்ட், நீ அந்த ஊதலை உபயோகிக்கக் கூடாது" என்றேன்.

அவன், 'ஆ, போதகரே, நீர் மிகுந்த இளகியமனது கொண்டவர். பேசாமலிரும்'" என்றான்.

71 நாங்கள் புறப்பட்டு சென்றோம். எங்கள் சட்டையில் சில 'சான்ட்விச்சுகளை போட்டுக் கொண்டோம். நாங்கள் பகல் நேரம் வரைக்கும் வேட்டையாடுவதென்றும், 'பிரஸிடென்ஸியல் ரேஞ்ஜ்' மலையுச்சி

வரைசென்ற அதன் பின்பு பிரிந்து கீழே வருவதென்றும் முடிவு செய்தோம். எங்களுக்கு ஒரு மான் கிடைத்தால், அது எங்கிருக்குமென்று எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் ஓரிரண்டு நாட்களில் அதை இழுத்துக் கொண்டுவந்து அதை தொங்கவிடுவோம் என்று எண்ணினோம்.

அங்கு நான்கு அல்லது ஆறு அங்குலம் உயரத்துக்கு பனி இருந்தது. பாதையில் நடந்து செல்வதற்கு அது நல்ல நேரமாயிருந்தது. நாங்கள் புறப்பட்டு மலையின் மேல் ஏறினோம். ஒரு பாதையும் கூட தென்படவில்லை. இரவில் நிலா பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. மான்... (ஒலிநாடாவில் காலி இடம் - ஆசி).

72 பெர்ட் எனக்கு முன்னால் சென்று வழி காண்பித்துக் கொண்டிருந்தான். நான் அவனுக்குப் பின்னால் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். அவன் இப்படி சற்று உட்கார்ந்தான்.

பனி உலர்ந்திருந்தது. அவன் பின் பாக்கெட்டில்கை போட்டான். அவன் 'சான்ட்விச் தின்னப்போகிறான். அதன் பிறகு நாங்கள் பிரிந்து போகப்போகிறோம் என்று எண்ணினேன். ஏனெனில் நாங்கள் மலை உச்சியை அடைந்திருந்தோம். அவன் இங்கு தன் கையை போட்டான். நான் என் 'சான்ட்விச்சை வெளியே எடுக்கத் தொடங்கி, என் துப்பாக்கியை வைக்க ஒரு இடம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் 'சான்ட்விச்சை வெளியே எடுத்து, சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். அவன் அந்த ஊதலை வேளியே எடுத்தான்.

"அதுமிகவும் கேவலமான தந்திரம்' என்று எண்ணினேன். அவன் அந்த ஊதலை எடுத்து, தன் பல்லிக் கண்களினால் என்னை நோக்கினான். அவன் ஊதலை இப்படி வாயில் வைத்தான். நான். "பெர்ட், இப்படிப்பட்ட காரியத்தை செய்யமாட்டாயென்று நினைக்கிறேன். செய்வாயா?" என்று கேட்டேன்.

73 அவன், 'ஓ' என்று கூறி விட்டு, அதை ஊதினான். நான் இருந்த இடத்திலிருந்து ஐம்பது கெஜம் தூரத்தில், ஒரு பெரிய பெண் மான் நிற்பதைக்கண்டு நான் வியப்புற்றேன். அந்த பெண்மான் ஒரு தாய் மான். அது பெரிய பழுப்பு கண்களுடனும், காதுகளை தூக்கிக் கொண்டும் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தது. பாருங்கள், அது ஊதல் சத்தத்தை கேட்டது. அது தாயானபடியால், தன் குட்டி அழுகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டது. மற்ற மான்கள் வெளியே வந்தாலும் வராமற் போனாலும், அதற்குள் இருந்த ஏதோ ஒன்று அதை வெளியே இழுத்தது. அது ஒரு தாய்.

பெர்ட் இப்படி பார்த்தான், அவன் மறுபடியுமாக ஊதலை மெதுவாக ஊதினான். அந்த மான் வெளிப்புறத்தில் நடந்து வந்தது. அப்படி நடந்துவருவது வழக்கத்துக்கு மிகவும் மாறான ஒரு செயலாகும். அது தன் பெரிய தலையை உயர்த்தினது. அதன் கண்கள் சுற்றுமுற்று பார்த்தன.

74 சிறிது கழிந்து வேட்டைக்காரன் கையை நீட்டி துப்பாக்கியை எடுத்தபோது, அது வேட்டைக்காரனைப் பார்த்துவிட்டது. வழக்கமாக அந்நிலையில் மான்கள் துள்ளி வேகமாக ஓடிவிடும், ஆனால் இதுவோ சிறிதும் அசையவில்லை. அது அங்கு நிற்குகொண்டு, தன் தலையைத் திருப்பி, அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

என்னே “பெர்ட், நீ அப்படிசெய்யக் கூடாது” என்று நான் எண்ணினேன். பாருங்கள், அது ஒன்றும் வேஷம் போடவில்லை. அது மாய்மாலமாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. அது நடிக்கவில்லை. அந்த பாசம் அவளுக்குள் பிறந்திருந்தது. அது ஒரு தாய். அதன் குட்டி ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளது. எனவே தன் உயிருக்கு ஆபத்து நேரிட்டாலும் ஒரு கவலையுமில்லை என்ற எண்ணத்துடன் அது குட்டியை தேடிக்கொண்டிருந்தது. தாய் என்னும் முறையில் அதற்குள் ஒரு உணர்ச்சி இருந்தது. அது வேட்டைக்காரனைக் கண்டது. ஆனால் அதன் சிந்தையோ வேட்டைக்காரனைக் குறித்து அல்ல, அது

ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மான் குட்டியின்மேல் இருந்தது.

75 அவன் முப்பது 30.06 ஆறு துப்பாக்கியின் பாதுகாப்பை கீழே இழுத்தான். ஓ, அவன் குறி தவறாதவன். அவன் துப்பாக்கியை மட்டப்படுத்தினான். நான் என் தலையை திருப்பிக்கொண்டேன். அதைக் காண எனக்கு சகிக்கவில்லை. அவனை என்னால் காண முடிய வில்லை. இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் அவன் அதன் உத்தமமான இருதயத்தை சுட்டு பிளந்துவிடுவான். அது தன் குட்டி ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளது என்று எண்ணி அதைக்கண்டு பிடிக்க, வேட்டைக்காரன் புதரில் பதுங்கியிருக்கிறான் . என்று அறிந்தும் கூட, வெளிவந்துள்ளது" என்று எண்ணினேன். அவன் அந்த நூற்று எண்பது கிரேயின் (grain) எடை கொண்ட தோட்டாவினால் அதன் உத்தமமான இருதயத்தைப் பிளந்து விடுவான். அவன் குறி தவறாதவன். அவன் துப்பாக்கியை

மட்டப்படுத்தினான். அதை காண எனக்கு சகிக்காது என்று எண்ணி,

நான் திரும்பிக் கொண்டேன். நான், "கர்த்தாவே, அவன் அப்படி செய்யாதபடிக்கு அவனுக்குதவி செய்யும்" என்று ஜெபித்தேன். நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். அந்த ஏழை தாய் தன் குட்டியைத் தேடி அங்கு நின்று கொண்டிருக்கிறது. அது வேஷம் போடவில்லையென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது ஒரு தாய். மற்ற நேரத்தில் அது ஓடிவிட்டிருக்கும். ஆனால் அவளுக்குள் ஏதோ ஒன்று இருந்தது.

76 நான் காத்து, காத்து பார்த்தேன். ஆனால் துப்பாக்கி சுடும் சத்தம் கேட்கவேயில்லை என்ன நேர்ந்தது?" என்று நான் வியந்தேன். நான் காத்திருந்து, மெதுவாக திரும்பிப் பார்த்தேன். அந்த மான் அங்கு நிற்குகொண்டு, அவனையே உற்று நோக்குவதை நான் கண்டேன். நான் துப்பாக்கி குழாயைபார்த்தபோது, அது இப்படி போய்க் கொண்டிருந்தது. அவன்

அவன் குறிவைக்கமுயன்று
கொண்டிருந்தான், அவனால் முடியவில்லை .

அவன் துப்பாக்கியை கீழே போட்டு
என்னைப் பார்த்தான். அவனுடைய பெரிய
கண்கள் மாறியிருந்தன. அவனுடைய
கன்னங்களில் கண்ணீர் வடிந்து
கொண்டிருந்தது. அவன் என் கால்
சட்டையின்கால் பாகத்தைப்
பிடித்துக்கொண்டு, 'பில்லி, நீர் பேசிக்
கொண்டிருக்கும் இயேசுவிடம் என்னை வழி
நடத்தும்" என்று கெஞ்சினான்.

77 அது என்ன? அவன் உண்மையான
ஒன்றைக் கண்டான். பாருங்கள்? அந்த
தாய்மான் தான் கொண்டிருந்த உண்மையான
பாசத்தைக் காண்பித்தது. அது அங்கிருந்த
கொடிய வேட்டைக்காரனையும்
அசைத்துவிட்டது. நான் கண்டதிலேயே
மிகக்கொடூர இருதயம் படைத்தவன் அவன்,
அது நான் பிரசங்கித்த பிரசங்கத்தின் மூலம்
அல்ல. அது அவன் கண்ட உண்மையான
ஒன்றின் விளைவாகும். அது உத்தமமான
ஒரு தாய் தன் குட்டியைத் தேடுவதாகும், அது

அவனை கிறிஸ்துவினிடம் வழி நடத்தினது. இப்பொழுது அவன் எங்கள் சபையில் ஒரு 'டீக்கன்னாக இருக்கிறான். அவன் மிகவும் அருமையான கிறிஸ்தவனாக மாறிவிட்டான். ஏனெனில் வேஷம் போடப்படாத ஒன்றை அவன் கண்டான். அது பாவனை விசுவாசம் அல்ல. அது உண்மையானது.

78 ஓ, சகோதரனே, சகோதரியே, இன்றிரவு இந்த சபை, இந்த ஜனங்கள், நீங்களும் நானும்! உண்மையான ஒன்று உள்ளது. அது வேஷம் போடப்பட்டது அல்ல, சிலர் வேஷம் போடுவதை நீங்கள் காணலாம், ஆனால் உண்மையான ஒன்றுண்டு. மனிதனிலுள்ள ஏதோ ஒன்று, அவன் தேவனுக்காக வாழும்படி செய்கிறது, சகோதரனே, இன்றிரவு வேஷம் போடாத உண்மையான பரிசுத்த ஆவி உள்ளது. அது உண்மையானது. இங்குள்ள எத்தனைபேர் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களாக, கிறிஸ்துவுக்கு உத்தமமுள்ளவர்களாக இருக்க விரும்புகிறீர்கள்? மரணம், உபத்திரவம், வேறு என்ன நேரிட்டபோதிலும், அந்த மான்

தாயாக இருந்தது போல், நீங்கள்
கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க விரும்புகிறீர்கள்?
நீங்கள் அப்படி இருக்க
விருப்பங்கொள்கின்றீர்கள் அல்லவா?

எனக்கு அப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவனாக
இருக்க விருப்பமுண்டு சென்ற இரவு நாம்
தியானித்த அந்த சீரோபோனிக்கியா
ஸ்திரீயைப் போல், அப்படிப்பட்ட
கிறிஸ்தவனாக இருக்க. இன்றிரவு நாம் பேசிக்
கொண்டிருக்கும் அந்த ராஜஸ்திரீ
அப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவளாக இருந்தாள்.
அவள் உண்மையான ஒன்றைக் கண்டபோது,
ஆயத்தமானாள். நாமும் இன்றிரவு
உண்மையான ஒன்றை - கிறிஸ்துவை -
ஏற்றுக்கொள்ள தேவன் நமக்குதவி
செய்வாராக!

கலைமானும் கரடியும்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

புத்தகத்தின் தலைப்பு: **கலைமானும் கரடியும்**

73. சகோ. பிரான்ஹாம் எப்பொழுதுமே விசுவாசமுள்ள ஒரு மகனாக இருந்து வந்தார். எனவே அவருடைய தாயார் மரித்த போது, அந்த இழப்பை அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. ஆனால் ஆறுதலின் தேவன், அவருடைய தாயாரைக் குறித்து தன் இருதயத்தில் கொண்டிருந்து துயரத்தைப் போக்க அவருக்கு ஆறுதல் கூறினார். இழப்பின் துயரத்திலிருந்த அவருடைய கவனத்தை எவ்விதம் திசைதிருப்ப வேண்டுமென்று ஒரு அன்புள்ள தகப்பனுக்குத் தெரியும். வருங்காலத்தில் கனடாவில் சகோ.பிரான்ஹாம் மேற்கொள்ளவிருந்த ஒரு வேட்டைப் பயணத்தைக் குறித்த தரிசனத்தை தேவன் அவருக்கு அருளினார். இது நிறைவேறுவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சகோ.

பிரான்ஹாம் இந்த தரிசனத்தை
ஜெபர்ஸ்ன்வில்லில் இருந்த சபையோருக்கு
விவரித்தார்.

அவர் கண்ட தரிசனத்தில் அவர் வட
அமெரிக்காவில் எங்கோ ஓரிடத்தில் ஒரு
பெரிய வேட்டைப் பொருளை
வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தார். அது எந்த
இடம் என்று அவரால் சரியாக கூற
இயலவில்லை, ஆனால் அவருக்குக்
கிடைக்கப் போகின்ற வேட்டைப் பொருள்
என்னவென்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.
அந்த வேட்டைப் பொருட்களில் ஒன்று
காண்பதற்கு மானைப் போல் இருந்தது,
ஆனால் அது மானைக் காட்டிலும்
பெரிதாயிருந்தது. அவருடைய

வாழ்க்கையிலே அவர் அத்தகைய ஒன்றைக்
கண்டதுமில்லை, வேட்டையாடினதுமில்லை.
அவர் அந்த மிருகத்தை வேட்டையாடச்
சென்றபோது, அவருடன் இருவர் இருந்தனர்,
அவர்களில் ஒருவர் கட்டம் போட்ட பச்சை
சட்டை அணிந்திருந்தார். மானைப் போல்
காணப்பட்ட இந்த மிருகத்தை அவர்

சந்தடியின்றி பின் தொடருகையில், அவருடைய கண்களில் அதே இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மானும் ஒரு மான்குட்டியும் தென்பட்டன. அவர் சரியான ஒரு நிலையில் துப்பாக்கியை குறிவைத்து அந்த மிருகத்தை சுட்டு வீழ்த்தி விட்டு, அதை பரிசோதிக்கச் சென்றார். அவர் அவ்விதம் பரிசோதிக்கையில், ஒரு சிறு பிள்ளையின் கரம் போன்ற ஒன்று அதன் கொம்பின் நீளத்தை அளப்பதை அவர் கண்டார். அளக்கும் நாடாவில் அது 42 அங்குலமாயிருந்தது.

அவர் வேட்டையாடிய இந்தப் பொருளைக் கொண்டு வருகையில், வெள்ளி முனை கொண்ட 'கிரிஸ்லி' வகையைச் சேர்ந்த (grizzly) ஒரு கரடியைக் கண்டார். அதை அவர் ஒரே சுட்டில் கொன்று விட்டார். அது செத்து கீழே கிடக்கையில், அவர் 270 துப்பாக்கியை உபயோகித்து 130 ரவைக் குண்டினால் அதைக் கொன்று விட்டதைக் குறித்து சிந்தனை செய்யத் தொடங்கினார். உண்மையில் அந்த அளவு வேட்டைப்

பொருளுக்கு இது மிகவும் சிறிய துப்பாக்கி. அவர் கரடியின் தோலை உரித்தார். அதன்பிறகு அந்த தரிசனம் அவரை விட்டு நீங்கினது.

74. ஒரு மாதம் கழித்து, அருமை நண்பர் ஒருவர், கரடியும் நீர் எருமையும் (moose) வேட்டையாட அவரை அலாஸ்காவுக்கு வரும்படி அழைத்தார். ஆனால் அந்த அழைப்பு தரிசனத்துடன் பொருந்துவதாகத் தோன்றவில்லை, ஏனெனில் நீர் எருமையின் கொம்புகள் பலகை வடிவாயிருக்கும், ஆனால் தரிசனத்தில் அவர் கண்ட மிருகத்துக்கு மானின் கொம்புகளைப் போன்ற கொம்புகள் இருந்தன.

மற்றொரு மாதம் கடந்தது. அவருக்கு பட் (ஹார்வி) சவுத்விக் என்பவரிடமிருந்து, அவருடனும், மற்றொரு கிறிஸ்தவ சகோதரனும் அவருடைய போதகருமாகிய எட்டி பிஸ்கல் என்பவருடனும் சேர்ந்து கரடி வேட்டையாட அழைப்பு வந்தது. சகோ.சவுத்விக் அலாஸ்கா நெடுஞ்சாலையில் முதல் தர வழிகாட்டியாக பணியாற்றி

வந்தார். இதற்கு முன்பு சகோ. பிரான்ஹாம் அங்கு வேட்டையாடச் சென்றிருக்கிறார். அப்பொழுது மிகவும் வியாதிப்பட்டிருந்த ஒரு பையன் சுகம் பெற அவர் உதவி செய்தார். அவன் சுகம் பெறுதல் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது.

ஃபோர்ட் செயின்ட் ஜான் என்னுமிடம் தூர வடக்கில் உள்ளது. உண்மையில் அது யூகான் பிரதேசத்தில் உள்ளது. அங்கு சூரியன் அஸ்தமிப்பதில்லை, இருட்டாகும் என்பது மட்டுமே. எனவே வேட்டைக்காரர்களுக்கு ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் குறித்து பேச நிறைய நேரம் இருந்தது. சங்கை பிஸ்கல் பட்டிடம் சகோ. பிரான்ஹாமின் கூட்டங்களைக் குறித்தும், தரிசனங்கள், சுகம் பெறுதல் போன்றவைகளைக் குறித்தும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது பட், வலிப்பு நோயினால் அவதியுறும் தன் சகோதரனை சகோ. பிரான்ஹாம் காண நேரிட்டால் நலமாயிருக்கும் என்று கூறினார். ஏனெனில் அதன் மூலம் நன்மையானது ஒன்று நிச்சயம் பிறக்கும் என்று அவர்

உறுதியாக அறிந்திருந்தார். சகோ. பிரான்ஹாம் ஒரு தரிசனம் கண்டு அந்த பையன் சுகம் பெற ஜெபிப்பது குறித்து அவர் அடிக்கடி பேசிக் கொண்டு வந்தார்.

ஒருநாள் சகோ. பிரான்ஹாம், பாதை தவறி திரிந்து கொண்டிருந்த குதிரைகளை மீண்டும் பாதையில் கொண்டு வர தன் கூட்டாளிகளுக்கு உதவி செய்து முடித்த பிறகு, இந்த வாலிபனைக் குறித்த தரிசனம் ஒன்றைக் கண்டார். அவர் பாதையில் குதிரையின் மேல் சவாரி செய்து கடைசியில் வந்து கொண்டிருந்தார். எனவே அவர் பட்டிடம் பேசுவதற்காக குதிரையை காலால் தட்டி ஓட்டி முன்னால் வந்தார். அவர் திரு. சவுத்விக்கிடம், அவருடைய சகோதரனுக்கு சிறு வயது முதற்கொண்டே இந்த வலிப்பு நோய் இருந்து வந்திருப்பதாக தரிசனம் அவருக்குக் காண்பித்தது என்று கூறி, அந்த வாலிபனைக் குறித்து விவரித்துக் கொண்டே சென்றார். அது முற்றிலும் உண்மையாயிருந்தது. அதன்பிறகு அவர், அந்த பையனுக்கு ஆளனுப்பி ஃபோர்ட்

செயின்ட் ஜானுக்கு கொண்டு வந்து அவனைக் கவனித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றும், அடுத்த முறை வலிப்பு வரும்போது அவனுடைய சட்டையைக் கிழித்து நெருப்பில் எரிந்தால் வலிப்பு நோய் அவனை விட்டுப் போய் விடுமென்றும், இதையெல்லாம் அவர் கர்த்தரின் நாமத்தில் செய்தால், வெற்றி நிச்சயம் என்றும் கூறினார்.

75. நல்லது. அவர்கள் அந்த பையனை ஃபோர்ட் செயின்ட் ஜானுக்கு கொண்டு வந்தனர். பட் தன் மனைவியிடம் அவருக்கு **"கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது"** என்பது உள்ளதென்றும், அவர்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம், செய்யக் கூறினதை அவ்விதமே பின்பற்றுதலே என்றார். அந்த ஏழை பையனுக்கு சில நாட்களில், ஒரே நாளில் ஆறு முறை வலிப்பு வந்ததுண்டு. அவனுக்கு அடுத்த முறை வலிப்பு வந்தபோது, பட் அப்பொழுது வீட்டில் இல்லை. ஆனால் திருமதி.சவுத்விக் ஆவியில் நிறைந்த ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண். அவள் அவனுடைய சட்டையைக் கிழித்து

கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் அதை நெருப்பில் எரிந்தாள். வலிப்பு நின்று போய் அது மறுபடியும் வரவேயில்லை

எனவே வேட்டைக்காக சகோ. பிரான்ஹாழுக்கு அழைப்பு வந்த போது, அவருக்குப் போக வேண்டும் என்னும் உணர்வு உண்டானது. அவரும் ஃபிரட் சாத்மனும் புறப்பட்டுச் சென்று, போகும் வழியில் நூற்றுக்கணக்கானோரிடம் அந்த தரிசனத்தைக் கூறினர். எனவே அநேகர், அவருடைய பயணத்தின் விளைவை அறிய ஆவலாய் காத்திருந்து, இம்முறை அந்த தரிசனம் நிறை வேறுமோ நிறைவேறாதோ என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த இருவரும், அவர்கள் வேட்டைக்குப் போகின்ற அந்த காட்டுப் பிரதேசத்தின் அமைப்பையும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் போகின்ற இரு மிருகங்களையும் வரையும் அளவுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

அந்த இடத்தை அடைந்தவுடன் அவர் தன்னுடைய வழிகாட்டியிடம் இதைக் குறித்து

பேசினார். அந்த காட்டில் அத்தகைய மிருகங்கள் எதுவுமில்லை என்று அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது; சொல்லப் போனால் மான்களே அங்கு அபூர்வம். மேலும் கலைமான்களுக்கு பலகை வடிவுள்ள கொம்புகளே இருக்கும், தரிசனத்தில் கண்ட அந்த மிருகத்துக்கு அப்படிப்பட்ட கொம்புகள் இருக்கவில்லை. மட்டுமின்றி, அங்கு கரடிகள் - முக்கியமாக வெள்ளி முனை கரடிகள் - கிடையவே கிடையாது.

76. சங்கை பிரான்ஹாம் அதைக் குறித்து கவலை கொள்ளவேயில்லை. ஏனெனில் அந்த தரிசனம் ஒருக்கால் வரப்போகும் நாட்கள் ஒன்றில் நிறைவேறக் கூடும், ஆனால் அந்த தரிசனம் எப்படியும் நிறைவேறும் என்பதை மட்டும் அவர் அறிந்திருந்தார்

அவர்கள் ஆடுகளைத் தேடத் தொடங்கினர். மூன்று நாட்கள் கழித்து எட்டி ஒரு ஆற்றில் விழுந்தார். எனவே அவர் இடுப்பை மாற்றிக் கொள்ள 'ட்ரெயிலர்' வண்டிக்குச் சென்றார். மற்றவர்கள் தொடர்ந்து மலையில் ஏறி உயரத்தை அடைந்தனர்.

காலையில் அவர்கள் ஒரு கலைமானையும் அதன் குட்டியையும் கண்டனர். அதன் பிறகு அவர்கள் சில ஆடுகளைக் கண்டனர். எட்டி ஒரு ஆண் கலைமானைக் கண்டு அதை சுட்டுக் கொன்றார். அவர்கள் அதைச் சுத்தம் செய்து தங்கள் முகாமுக்குக் கொண்டு சென்றனர்.

சகோ. பிரான்ஹாமும் பட்டும் வேட்டைப் பொருளைத் தேடி மலையின் மற்ற பாகத்துக்குச் செல்ல எண்ணி அங்கு புறப்பட்டுச் சென்றனர். சகோ.பிரான்ஹாம் தன்னிடமிருந்த தூரப்பார்வை கண்ணாடியைக் கொண்டு மலையை முழுவதும் நுட்பமாக பார்வையிட தீர்மானித்தார். அவர் அவ்விதம் செய்த போது, அவர் தரிசனத்தில் கண்ட அந்த மிருகம் அங்கிருந்தது. அவர் தூரப்பார்வை கண்ணாடியை பட்டிடம் கொடுத்தார். அவர் ஒரு பெரிய கலைமானைக் கண்டார். அதன் கொம்புகள் வித்தியாசமாயிருந்தன. அவை பலகை வடிவில் இராமல், மான்களின் கொம்புகள் போல் இருந்தன. அந்த

மிருகமும் அந்த காட்சியின் அமைப்பும் அவர் தரிசனத்தில் கண்டபடியே அமைந்திருந்தன.

அப்பொழுது பட் சகோ. பிரான்ஹாமிடம், அப்படியானால் அங்கு ஒரு கரடியும் கட்டம் போட்ட பச்சை சட்டை அணிந்த ஒருவரும் இருக்க வேண்டுமே என்றார். சகோ. பிரான்ஹாம் அவரிடம், முகாம் இருந்த திசையில் பார்க்கும்படி கூறினார். அங்கு எட்டி, வேட்டைக்குச் செல்கையில் அவர் எடுத்துச் சென்ற மூட்டையில் தன் மனைவி வைத்திருந்த கட்டம் போட்ட பச்சை சட்டை அணிந்தவராய் அங்கிருந்தார்.

அப்பொழுது பட் மறுபடியும் அந்த கலைமானை உற்று நோக்கினார். அது அவர்கள் இருந்த திசையை நோக்கிக் கொண்டிருப்பதாலும், அவர்களை மறைப்பதற்கு அங்கு போதிய புதர்கள் இல்லாதனாலும் அதை நிச்சயம் சுட்டு வீழ்த்த முடியாது என்று அவர் எண்ணினார். ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து முன்சென்றனர், அந்த

மிருகமோ அசையாமல் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தது. அவர்கள் 35 கெஜ தூரத்தை அடைந்தனர். சகோ. பிரான்ஹாம் அந்த கலைமானைச் சுட்டு வீழ்த்தினார். மற்ற கலைமான்களும் சுற்று வட்டாரத்தில் இருந்தன. ஆனால் அவை பலகை வடிவுள்ள கொம்புகளைக் கொண்டிருந்தன.

77. அப்பொழுது ஒரு கேள்வி எழுந்தது. அதாவது, ஒரு கரடியும் அங்கிருக்குமா? அது பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் எழுந்த கேள்வியைப் போன்றது. அதாவது, தேவன் மன்னாவைப் புசிக்கக் கொடுத்தார். ஆனால் அவரால் தண்ணீரும் கொடுக்க முடியுமா?

பட் தூரப் பார்வை கண்ணாடியை எடுத்து மலையை நுட்பமாக நோக்கினார். அவரால் மலையின் முழு பரப்பையும் காண முடிந்தது. ஆனால் அங்கு கரடியோ அல்லது கரடி ஒளிந்திருக்கும் இடமோ இருக்கவில்லை. பட் சந்தேகம் கொள்ள ஆரம்பித்தார். ஆனால் சகோ. பிரான்ஹாம், தேவனின் நாமங்களில் ஒன்று "நமக்குக் கொடுக்கிற கர்த்தர்" என்பதை பட்டுக்கு நினைவுபடுத்தினார்.

தேவன் ஒரு கரடியை கொடுப்பதாக வாக்களித்து விட்டு அவர் அதை கொடுக்காமல் போனால் அது விசித்திரமான ஒன்றாயிருக்கும். சுற்றுவட்டாரத்தில் ஆட்டுக்கடாக்கள் இல்லாதிருக்கையில், தேவன் ஆபிரகாமுக்கு புதரில் சிக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு ஆட்டுக்கடாவைக் கொடுத்தார். எனவே ஒரு கரடி விரைவில் காட்சியில் வர வேண்டும். மேலும் "**கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது**", அது பெரிய 'கிரிஸ்லி' கரடியாயிருக்கும் என்பதாய் உள்ளது. அவர்கள் கட்டம் போட்ட பச்சை சட்டை அணிந்த மனிதனைக் கண்டு விட்டனர், அவர்கள் ஏற்கனவே "அங்கிருக்க சாத்தியமில்லை" என்று கருதப்பட்டிருக்கதைக் கொண்டு விட்டனர். எனவே வாக்களிக்கப்பட்ட மூன்றாவது காரியமும் நிறைவேற வேண்டும்.

அவர்கள் நடந்து செல்லத் தொடங்கினர். பட் தன் சந்தேகங்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டே வந்தார். அவருக்கு விசுவாசிக்கப்

பிரியமில்லை என்பதனால் அல்ல, ஆனால்
சூரியன் அஸ்தமித்துக்
கொண்டிருந்ததனாலும், கரடி எதுவும்
அவர்கள் பார்வைக்குத் தென்படாதனாலும்,
அது ஒளிந்து கொள்வதற்கு இடம் எதுவும்
இல்லாதனாலும், இதை விசுவாசிப்பதென்பது
கடினமாகத் தோன்றினது.

78. பட் ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் தூரப்
பார்வை கண்ணாடியைக் கொண்டு நுட்பமாக
பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, சகோ. பிரான்
ஹாம் மற்றொரு பக்கம் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவர் பட்டிடம்
அவர் பக்கம் திரும்பக் கூறி, மலையில் ஒரு
குறிப்பிட்ட இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்
அங்கு காண்பது என்னவென்று கேட்டார்.
அங்கு பட் அதுவரை காணாத மிகப் பெரிய
வெள்ளி முனை கொண்ட 'கிரிஸ்லி கரடி'
ஒன்றைக் கண்டார். அவர் அதைக்
கண்டபோது ஏறக்குறைய மயங்கி விழுந்து
விட்டார். அங்கு பசுவின் அளவுக்குப்
பெரிதாயிருந்த அந்த கரடி நான்கு
கால்களிலும் நின்று கொண்டிருந்தது. காற்று

அதன் உரோமம் வழியாய் வீசி அதை உயரப் பறக்கச் செய்தது.

அந்த தூரத்திலிருந்தே அந்த கரடியைச் சுட பட் எண்ணினார். ஆனால் தரிசனத்தின்படி அவர்கள் 500 கெஜ தூரத்துக்குள் வரவேண்டும். அந்த கரடிக்கு மிகவும் அருகில் செல்ல பட் பயந்தார், ஏனெனில் இருதயத்தில் குண்டு பாய்ந்த ஒரு கரடி அப்பொழுதும் அவர்களை நோக்கி வேகமாக ஓடி கொன்று போட வாய்ப்புண்டு. ஏனெனில் 'கிரிஸ்லி' வகையைச் சேர்ந்த கரடிகள் மிகவும் கொடூரமானவை. அவை ஜனங்களைக் கொன்று போடும். ஒரு காலத்தில் அது சமவெளியில் தீவிர பயத்தை உண்டாக்கும் ஒன்றாகத் திகழ்ந்து வந்தது. அமெரிக்க இந்தியர்களால் அது "மனிதனைப் போல் நடக்கும் கரடி" என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

எனவே அவர்கள் கரடியை நோக்கி நடந்து சென்றனர். சகோ. பிரான்ஹாமின் கையில் அந்த 270 எண் சிறு துப்பாக்கியும் 130 ரவை தோட்டாக்கள் மட்டுமே இருந்தன.

கரடியைச் சுடுவதற்கு வெதார்பி
துப்பாக்கியாவது அவசியம். ஆனால்
தரிசனமோ நெருங்கின தூரத்தில் ஒரு சிறு
துப்பாக்கியைக் கொண்டு அந்த கரடி
சுடப்படும் என்றும், அது உருண்டு வந்து
அவர்களுடைய கால்களின் அருகே விழும்
என்றும் காண்பித்தது.

தரிசனம் காண்பது மிகவும்
அருமையானது தான், ஆனால் அந்த
தரிசனத்தின் ஒரு பாகமாக விளங்கி, அதை
பயங்கர ஆபத்துகளினிடையே
நிறைவேற்றுவதென்பது மற்றொரு காரியம்.
அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், கப்பல் சேதம்
ஏற்பட்டு, அது மூழ்கி, அதிலிருந்த
அனைவரும் - நீந்தத் தெரியாதவரும் கூட -
கரையைப் பாதுகாப்பாக அடைந்ததாக
தரிசனம் கண்டான். அந்த தரிசனம்
காண்பதற்கு அற்புதமாயிருந்தது, ஆனால்
அதன் தலைவனாக இருந்து அதை
நிறைவேற்ற பவுலுக்குத் தெரியும்
தேவையாயிருந்தது. எனவே இருவரும்
கரடியை நோக்கி நடந்து சென்றனர். சகோ.

பிரான்ஹாம் பட்டை உற்சாகப்படுத்தி, அவரிடம் பி.பி.துப்பாக்கி இருந்தாலும் அவரால் அந்த கரடியைச் சுட்டு வீழ்த்த இயலும், ஏனெனில் தேவனுடைய வார்த்தை ஒரு போதும் தவறாது என்று கூறினார்.

79. அவர்கள் மெல்ல மெல்ல கரடியை நெருங்கினர். சகோ. பிரான்ஹாம் கரடியை முதுகில் சுட்டு அதன் முதுகெலும்பை உடைத்து அதை ஓட முடியாமல் செய்துவிட வேண்டுமென்று பட் கருத்து தெரிவித்தார். ஆனால் சகோ. பிரான்ஹாமோ இருதயத்தைச் சுட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். ஏனெனில் தரிசனத்துக்கு கீழ்ப்படியாமல் இருத்தல் தோல்வி அல்லது சேதத்தை விளைவிக்கக் கூடும். வேண்டுமானால் பட் பின்னால் தங்கி விடலாம் என்று அவரிடம் ஆலோசனை கூறப்பட்டது. ஆனால் பட்டோ அவ்விதம் செய்ய விரும்பவில்லை.

கரடி இருந்த இடத்திலிருந்து 300 கெஜ தூரத்துக்குள் இருந்த ஒரு சிறு குன்றின் உச்சியின் மேல் அவர்கள் ஏறினர். அந்த கரடி அங்கிருந்தது. பெரிய உருவம் கொண்ட

அந்த 'கிரிஸ்லி' கரடி அவர்களை நோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தது. அப்பொழுது சங்கை பிரான்ஹாம் அதன் இருதயத்தைக் குறி வைத்து சுட்டார். அது மலையின் மேலிருந்து கீழே வந்த காரணத்தால், அது மிகவும் விரைவாக அவர்களை நோக்கி ஓடி வந்து, முடிவில் அவர்களுக்கு 50 கெஜ தூரத்தில் விழுந்தது.

அந்த கரடி இறந்து போனது. அவர் கண்ட தரிசனத்தின் படி, எல்லாமே பூரணமாக நிறைவேறினது.

பட் பிரமிப்பால் வாயடைத்து போனார். அவரால் பேசவே முடியவில்லை. அவர்கள் முகாமில் கலைமானின் கொம்புகளை அளந்து நோக்கும்போது அது சரியாக 42 அங்குலம் இருந்தால், அவர் வாய் விட்டு அலறுவார் என்று அவருக்குத் தோன்றினது. சகோ. பிரான்ஹாம் அவரிடம், வேண்டுமானால் அவர் இப்பொழுதே வாய் விட்டு அலறலாம் என்றும், ஏனெனில் அது நிச்சயமாக 42 அங்குலம் இருக்கும் என்றும் கூறினார்.

அவர்கள் முகாமை அடைந்த போது, முகாமில் இருந்த எட்டியின் சிறு மகன் கொம்புகளை அளக்கும் போது கவனிக்கும்படி அவர் பட்டிடம் கூறினார், ஏனெனில் அதை அளப்பது ஒரு சிறு கை என்பதாக அவர் தரிசனத்தில் கண்டார். எட்டி அளக்கும் நாடாவைக் கையிலெடுத்து, கொம்புகளை அளப்பதற்காக தன் மகனைக் கூப்பிட்டு, அவனிடம் நாடாவின் ஒரு முனையைப் பிடித்துக்கொள்ளக் கூறின போது, அவர் தரிசனத்தில் கண்டவிதமாகவே, ஒரு சிறு கரம் அந்த நாடாவைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. அது சரியாக 42 அங்குலம் இருந்தது.

80. பட்டால் பேசவே முடியவில்லை. அவர் இப்பயணத்தில் அதிகமாக கண்டுவிட்டார். அவர் ஆச்சரியத்துடன் சகோ. பிரான்ஹாமிடம் திரும்பி, அடுத்த ஆண்டு அவர் எங்கிருப்பார் என்று கேட்டார். அவருக்கு ஒருக்கால் எல்லாமே தெரிந்திருக்கக் கூடும் என்று அவர்

எண்ணினார். அவர் அதிகமான காரியங்களை இப்பயணத்தில் கண்டு கொண்டார்.

தேவன் இத்தகைய காரியங்களை ஏன் செய்கிறார்? ஏனெனில் அவர் நம்மில் அன்பு கூர்ந்து நமக்காக கவலை கொள்கிறார். அவர் நமது வாழ்க்கையில் எல்லா நேரத்திலும் கூட இருக்கப் பிரியப்படுகிறார். ஒருநாள் அதை நாம் உணர்வோம். அப்பொழுது கால தாமதாயிருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன்.

நான் அதை ஒரு சுழல்காற்றில் கண்டிருந்தேன்.

அது என்னோடு பேச நான்
கேட்டிருந்தேன். நான் அதை ஒரு ஒளியின்
வடிவில் கண்டிருந்தேன். ஆனால்
அப்பொழுதுதான் நான் அதை முதன்முறையாக
ஒரு உருவத்தில் கண்டேன். அது நடந்து
என்னை நோக்கி நெருங்கி வந்தது.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 55-0117 - எவ்விதமாக தூதன் என்னிடத்திற்கு வந்தார் என்பதும், அவருடைய கட்டளையும்

134 பின்னர் என் ஜீவியத்தினூடாகவும் அதை நான் காண்கிறேன். அது அசைந்து கொண்டிருக்கிறதையும் காண்கிறேன். அந்த தரிசனங்களைக் காண்கிறேன். பின்னர் கொஞ்சங் கழித்து அது என்னை அதிகமாய் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. எல்லோரும் அது தவறு என்றே என்னிடத்தில் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் அங்கே உயரே எப்பொழுதும் ஜெபம் செய்ய செல்கிற அந்த இடத்தை நோக்கி நேராக நடந்தேன். நான்...அது என்னண்டை வரக்கூடாது என்று நான் எவ்வளவாய் ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தேன் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல...ஆயினும் அது அங்கு வந்தது. எனவே நான்...வெறுமனே...நான் இந்தியானா மாநிலத்தின் வேட்டைக்

காவலனாயிருந்தேன். நான் உள்ளே வந்தேன். அங்கே ஒரு மனிதன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவன் ஜெப கூடாரத்தில் இசைப்பேழையை வாசிக்கிறவருடைய சகோதரன். அப்பொழுது அவர், “பில்லி இன்று பிற்பகல் என்னோடு மெடிஸன் (Madison) வரை வருவாயா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “என்னால் அதை செய்யமுடியாது. நான் வனத்துறை வரைக்கும் சென்றாக வேண்டும்” என்றேன்.

135 அப்பொழுது நான் சுற்றிக்கொண்டு வீட்டிற்கு வந்து துப்பாக்கியை வைக்கும் தோள்பட்டை வார் முதலியவற்றை கழற்றி வைத்துவிட்டு, என் சட்டையின் கையை சுருட்டிவிட்டுக் கொண்டேன். நாங்கள் இரண்டு சிறு அறைகள் கொண்ட ஒரு வீட்டில் வசித்து வந்தோம். பின்னர் நான் போய் கைகளைக் கழுவிக் கொண்டு, என்னுடைய உணவை ஆயத்தம் செய்ய சென்றேன். நான் கைகளை கழுவிவிட்டு என்னுடைய வீட்டைச்

சுற்றி பக்கவாட்டில் நடந்து அழகான நிழல் தரும் ஒரு மரத்தின் (Maple) கீழ் வந்தேன். உடனடியாக ஏதோ ஒன்று “உஷ்ஷ்ஷ்ஷ்” என்று சென்றது. நான் அப்படி செத்தவனைப் போல் ஆனேன். நான் நோக்கிப் பார்த்தபோது, மீண்டுமாய் அதுவேதான் என்பதை அறிந்துகொண்டேன்.

136 நான் அந்த படிகளில் அப்படியே உட்கார்ந்தேன். அவன் காரிலிருந்து குதித்து என்னிடத்திற்கு ஓடிவந்து, “பில்லி, நீ மயக்கமடைந்து கொண்டிருக்கிறாயா?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு நான், “இல்லை ஐயா” என்றேன்.

பின்னர் அவனோ, “பில்லி, அப்படியானால் காரியம் என்ன?” என்று கேட்டான்.

137 அதற்கு நான், “எனக்குத் தெரியாது” என்றேன். மேலும் நான், “சகோதரனே, தயக்கமில்லாமல் தொடர்ந்து செல்லுங்கள், ஒன்றுமில்லை. உமக்கு நன்றி” என்றேன்.

138 என் மனைவி வெளியே வந்து ஒரு குடத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து, "தேனே, என்ன விஷயம்?" என்றாள்.

அதற்கு நான், "ஒன்றுமில்லை, இனிய இருதயமே" என்றேன்.

139 ஆகவே அவள், "இப்பொழுது வாருங்கள். ஆகாரம் ஆயத்தமாயிருக்கிறதே" என்று கூறி அவளுடைய கரத்தை என்மீதுபோட்டுக் கொண்டு என்னை உள்ளே கொண்டு செல்ல முயற்சித்தாள்.

140 அப்பொழுது நான், "தேனே, நான்— நான் உன்னிடத்தில் ஒரு காரியத்தை கூற விரும்புகிறேன்" என்றேன். அடுத்தபடியாக நான், "நீ அவர்களை அழைத்து இன்று பிற்பகல் நான் அங்கே வெளியே வரமாட்டேன் என்று கூறிவிடு" என்றேன். தொடர்ந்து நான், "மேடா, இனிய இருதயமே" என்றேன். பின்னர் நான், "இயேசு கிறிஸ்துவை நான் நேசிக்கிறேன் என்பதையும் என்னுடைய இருதயத்தில் நான் அறிவேன். நான்

மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குள்ளாக கடந்து சென்றிருக்கிறேன் என்பதையும் நான் அறிவேன். ஆனால் பிசாசு என்னோடு எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்ய நான் விரும்பவில்லை.” எனவே நான், “நான் இந்த வண்ணமாகவே செல்ல முடியாது. நான் ஒரு கைதியாயிருக்கிறேன்” என்றேன். நான், “எல்லா நேரங்களிலும் இந்த காரியம் தொடர்ந்து சம்பவிக்கிறது. அதுபோன்றதான காரியங்களும், இந்த தரிசனங்கள் முதலானவைகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இல்லையென்றால், அது என்னவாயிருந்தாலும் சரி அது எனக்கு சம்பவிக்கிறதே” என்றேன். அது ஒரு தரிசனமாயிருந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அதை ஒரு தரிசனம் என்று அழைக்கவில்லை. நான், “இவைகள் ஞானதிருஷ்டிகளைப் போன்றுள்ளதே” என்றேன். மேலும் நான், “அது என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே தேனே நான்— நான்— நான்— நான் அதனோடு நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அது

பிசாசு என்று அவர்கள்— அவர்கள்
என்னிடத்தில் கூறுகிறார்கள். நான்
கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசிக்கிறேன்”
என்றேன்.

141 அதற்கு அவள், “ஓ, பில்லி,
ஜனங்கள் உம்மிடத்தில் கூறுபவைகளுக்கு
நீங்கள் செவிகொடுக்க வேண்டியதில்லை”
என்றாள்.

142 அதற்கு நான், “ஆனால், தேனே,
மற்ற பிரசங்கிமார்களைப் பார்” என்றேன்.
மேலும் நான், “எனக்கு அது வேண்டாம்”
என்றேன். தொடர்ந்து நான்,
“காடுகளிலிருக்கும் என்னுடைய இடத்திற்கு
நான் போகிறேன். என்னிடத்தில் கிட்டத்தட்ட
பதினைந்து டாலர்கள் இருக்கின்றன. நீ
பில்லியை கவனித்துக்கொள்”
என்றேன். அப்பொழுது பில்லி ஒரு சிறிய
பையனாய், ஒரு சிறு உருவங்கொண்ட
நபராய் இருந்தான். எனவே நான், “நீ—
நீ...அது உனக்கும் பில்லிக்கும் கொஞ்ச
நாளைய

ஜீவியத்திற்குப்போதுமானது. அவர்களை அழைத்து அவர்களிடம் சொல்லிவிடு. நான் ஒருக்கால் நாளைக்கு வரலாம், திரும்பி வராமலும் போகலாம். அடுத்த ஐந்து நாட்களில் நான் திரும்ப வரவில்லையென்றால், என்னுடைய ஸ்தானத்தில் ஒரு மனிதனை அமர்த்திக்கொள்” என்று கூறி விட்டேன். மேலும் நான், “மேடா தேவன் அதை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துப் போடுவதாகவோ, அவ்வாறு திரும்பவும் சம்பவிக்க அனுமதிக்கமாட்டேன் என்று அவர் எனக்கு வாக்களிக்கும் வரைக்கு நான் அந்த காட்டை விட்டு திரும்பி வரமாட்டேன்” என்று கூறினேன். ஒரு மனிதனுக்கு இருக்கக்கூடிய அறிவின்மையைக் குறித்து சிந்தித்துப் பாருங்களேன்!

143 நான் அந்த இரவு அங்கே மேலே போயிருந்தேன். அடுத்த நாள் ஆவதற்கு முன்பே திரும்பி அந்த சிறிய பழைய அறைக்குள் சென்றேன். அப்பொழுது அதிக

நேரமாகிவிட்டிருந்தது. என்னுடைய
முகாமிற்கு அடுத்தநாள் போகும்படியாக
நான் இன்னும் உயரே
போய்க்கொண்டே...மலையின் மேல்
தூரமாய் இல்லை, சரியாகக் கூறினால்
குன்றின்மேல் போய் அங்கே இருக்கின்ற
காட்டுக்குள்ளாகச் சென்றேன். என்னை
அங்கே துப்பறியும் காவல்துறை
குழுவினராலும்கூட கண்டுபிடிக்க முடியாது
என்றே நான் நம்புகிறேன். எனவே இந்த
சிறிய பழைய அறையில்...நான் அந்த
பிற்பகல் முழுவதும் மிகவும்
இருட்டாகுமட்டாய்
ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது
நான் ஜெபிப்பதும், அங்கே வேதாகமத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கிற, "தீர்க்கதரிசிகளுடைய
ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு
அடங்கியிருக்கிறதே" என்ற பாகத்தை
வாசித்துக்கொண்டிருப்பதுமாக
இருந்தேன். என்னால் அதை புரிந்துகொள்ள
முடியவில்லை. ஆக அந்த சிறிய பழைய
அறைக்குள்ளோ அதிகமாக இருட்டிவிட்டது.

144 நான் ஒரு சிறு பையனாக இருந்தபோது வழக்கமாக அங்கு போய்தான் கண்ணிவலை விரிப்பேன். பின்னர் அங்கிருந்து கண்ணி வலையினூடாகவே சென்று மீன்பிடித்து முழு இரவும் அங்கேயே தங்கியிருப்பேன். அங்கே இடிந்து பாழாய்போன ஒரு சிறிய அறை இருந்தது. அது பல வருடங்களாக இருந்து வருகிறது. நான் அங்கே பல வருடங்களாக சென்று வருகிறேன். அது அந்த நிலைக்கு வருவதற்கு முன்பாக அங்கே வாடகைக்கு யாராவது இருந்திருப்பார்கள்.

145 எனவே நான் அங்கே காத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது நான், “நல்லது” என்றே எண்ணிக்கொண்டேன். பின்னர் அப்படியே காத்திருந்தபோது மணி ஒன்றாயிற்று. இரண்டாயிற்று, மூன்றாயிற்று. நான் தரையில் மேலும் கீழுமாகவும், முன்னும் பின்னுமாகவும் நடந்து கொண்டிருந்தேன். அங்கே இருந்த ஒரு சிறிய

முக்காலியின் மேல் அமர்ந்தேன்..., ஒரு சிறிய.....முக்காலியல்ல, அது ஒரு சிறிய பெட்டியைப்

போன்றதாயிருந்தது. அப்பொழுது நான் அங்கே அமர்ந்து, "ஓ, தேவனே, நீர் ஏன் எனக்கு இதைச் செய்ய வேண்டும்?" என்று எண்ணினேன். பின்னர், நான், "பிதாவே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர். நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீரே! நான் பிசாசினால் பீடிக்கப்பட்டவனாய் இருக்க விரும்பவில்லை. அந்த காரியங்கள் எனக்கு சம்பவிக்க அனுமதியாதேயும்" என்றேன்.

146 மேலும் நான், "நான்— நான் உம்மை நேசிக்கிறேன். நான் நரகத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை. நான் தவறாக இருந்தால், பிரசங்கித்துக்கொண்டும், என்னுடைய பிரயாசங்களை எடுப்பதில் முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? நான் என்னை மட்டும் நரகத்திற்கு கொண்டு செல்லவில்லை. நான்

ஆயிரக்கணக்கானவர்களையும் தவறாக வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.” அதாவது அந்த நாட்களில் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருந்தனர். நான் சொன்னேன்...நான் ஒரு பெரிய ஊழியத்தை உடையவனாயிருந்தேன். மேலும் நான், “சரி, அது மீண்டுமாக எனக்கு சம்பவிக்க நான்— நான் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை” என்றேன்.

147 நான் இந்த சிறிய முக்காலியின் மேல் அமர்ந்தேன். நான் இந்தவிதமான நிலையில், அதைப்போன்று அப்படியே அமர்ந்து கொண்டிருந்தேன். சடுதியாக ஒரு ஒளி என் அறையில் மினுக்மினுக்கென்று மின்னுவதை நான் கண்டேன். நானோ யாரோ ஒருவர் ஒரு பிரகாசிக்கும் விளக்கோடு (Flash Light) வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். நான், சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு, பின்னர் நான், “நல்லது...” என்றே எண்ணினேன். மேலும், “அந்த

வெளிச்சம் அங்கிருந்ததே. சரியாக எனக்கு முன்பாக அது இருந்ததே” என்று எண்ணினேன். அங்கே பழைய மரப்பலகைகள் தரையின் மேலிருந்தன. அங்கேதான் சரியாக அது நேராக எனக்கு முன்பாக இருந்தது. ஒரு பழைய தகர செயற்கை எரிஅடுப்பு (Old drum Stove) அங்கே மூலையிலிருந்தது. அதன் மேல்பாகம் உடைந்து போயிருந்தது. அப்பொழுது சரியாக அந்த இடத்தில் ஒரு— ஒரு வெளிச்சம் தரையில் மேலிருந்தது. அப்பொழுது நான், “அது எங்கிருந்து வருகிறது? அது...வந்து கொண்டிருக்க முடியாதே...” என்றே எண்ணிக்கொண்டேன்.

148 நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். இதோ அது எனக்கு மேலாக இருந்தது. இதே வெளிச்சம்தான். சரியாக எனக்கு மேலாக அதைப்போன்றே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு அக்கினியைப்போல, மரகத நிறத்தைப் போன்று

சுழன்றுகொண்டு, “உஷ், உஷ், உஷ்” என்ற விதமாக மேலே அதைப் போன்று சென்று கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது நான் அதை நோக்கிப் பார்த்தேன். பின்னர் நான், “அது என்னவாயிருக்கும்?” என்று எண்ணினேன். அது எனக்கு பயத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது.

149 நான் யாரோ நடந்து வருகிறதை [சகோதரன் பிரான்ஹாம் யாரோ ஒருவர் நடந்துவருவது போன்று நடித்துக் காட்டுகிறார்— ஆசி.] வெறுமனே நடந்து வருகிறதை, அதுவும் வெறுங்காலில் நடந்து வரும் சத்தத்தைக் கேட்டேன். ஒரு மனிதனுடைய பாதம் உள்ளே வருவதையும் நான் கண்டேன். அப்பொழுது அறைக்குள் முழுவதும் இருளாய் இருந்தது. ஆனால் சரியாக அங்கே அந்த இடத்தில் மட்டும் வெளிச்சம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது. நான் ஒரு மனிதனுடைய பாதம் உள்ளே வருவதைக் கண்டேன். அவர் அறைக்குள்ளாக வந்தபோது, நடந்து முன்னாக வந்தார். அவர் பார்ப்பதற்கு சுமர்

இருநூறு பவுண்டு எடையுள்ள
ஒரு...மனிதனைப் போன்று
காணப்பட்டார். அவர் தன்னுடைய
கரங்களை இந்த வண்ணமாக மடக்கி
வைத்துக்கொண்டிருந்தார். நான் அதை ஒரு
சுழல்காற்றில் கண்டிருந்தேன். அது
என்னோடு பேச நான் கேட்டிருந்தேன். நான்
அதை ஒரு ஒளியின் வடிவில் கண்டிருந்தேன்.
ஆனால் அப்பொழுதுதான் நான் அதை
முதன்முறையாக ஒரு உருவத்தில் கண்டேன்.
அது நடந்து என்னை நோக்கி நெருங்கி
வந்தது.

150 உண்மையான நண்பர்களே,
என்னுடைய இருதயமே நின்று விடும் என்றே
நான் எண்ணினேன். நான்...சற்று கற்பனை
செய்து பாருங்களேன்! உங்களை அங்கே
வைத்துப் பாருங்கள், அதே விதமான
உணர்வை அது உங்களுக்கு
உண்டாகும். ஒருவேளை நீங்கள் என்னைக்
காட்டிலும் அந்த பாதையில் அதிக தூரம்
சென்றிருக்கலாம். ஒருக்கால் நீங்கள்

என்னைக் காட்டிலும் அதிக காலமாக ஒரு
கிறிஸ்தவனாக இருந்து வந்திருக்கலாம்.
ஆனால் அது உங்களை அந்த விதமாகவே
உணரும்படிச் செய்யும். ஏனென்றால்
எத்தனையோ நூற்றுக் கணக்கான
சந்திப்புகளுக்கு பின்னும் அவர் நெருங்கி
வரும்போது அது என்னை
செயலற்றவனாக்குகிறது. அது சில
நேரங்களில் என்னையும் கூட... நான் அநேக
சமயங்களில் மேடையை விட்டுச்
செல்லும்போது, நான் கிட்டத்தட்ட
மரித்தவனைப் போல அவ்வளவு
பெலவீனமாகி விடுகிறேன். மேலும் நான்
நீண்டநேரம் அங்கேயே தரித்திருந்தால் நான்
முழுமையாக மரித்துப்போய்
விடுவேன். அப்பொழுது அவர்கள் என்னை
மணிக்கணக்கில் வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு
ஓட்டிக்கொண்டே செல்லும்போது நான்
எங்கிருக்கிறேன் என்பதையும்கூட
அறியாதவனாகவும் இருந்திருக்கிறேன்.
என்னால் அதை விவரித்துக்
கூறமுடியாது. இங்கே வேதாகமத்தில்

வாசித்துப் பாருங்கள், அதுவே அது
என்னவென்பதை உங்களுக்கு
விவரித்துக்கூறும். வேத வார்த்தைகள் அந்த
விதமாக கூறுகிறதே!

151 எனவே நான் அங்கே
அமர்ந்துகொண்டு அவரையே நோக்கிப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நான்— நான்
ஒருவிதமாக என் கரத்தை இப்படி வைத்துக்
கொண்டிருந்தேன். அவரோ அவ்வளவு
இனிமையாக நேராக என்னையே நோக்கிப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவர்
உண்மையாகவே ஒரு கனத்த குரலை
உடையவராக இருந்தார். அப்பொழுது அவர்,
“பயப்படாதே. சர்வ வல்லமையுள்ள
தேவனுடைய சமூகத்திலிருந்து நான்
அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்” என்றார். மேலும்
அவர் பேசினபோது, அந்த சத்தமானது நான்
இரண்டு வயது உடையவனாயிருந்தது
முதற்கொண்டு என்னோடு பேசின அதே
சத்தமாகவே இருந்தது. அப்பொழுது நான்
அது அவர் தான் என்பதை அறிந்து

கொண்டேன். பின்னர் நான், "இப்பொழுது..." நினைத்தேன்.

152 இதை கேளுங்கள். இப்பொழுது உரையாடலைக் கவனியுங்கள். நான் நன்கு அறிந்தமட்டில் அதை அப்படியே வார்த்தைக்கு வார்த்தையாக குறிப்பிட்டுக் கூறவுள்ளேன். ஏனென்றால் எனக்கு அது சரியாக நினைவில்லை.

153 அவர்...நான் சொன்னேன்...நான் அந்த விதமாக அவரை நோக்கிப் பார்த்தேன். அப்பொழுது அவர், "பயப்படாதே" என்று கூறி, பின்னர் அவ்வளவு அமைதியாக, "உன்னுடைய விசேஷித்த பிறப்பைப் பற்றி உன்னிடம் கூறும்படியாக சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய சமூகத்திலிருந்து நான் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்..." என்றார். அங்கே உன்னுடைய பிறப்பு எப்படி இருந்தது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் பிறந்தபோது எனக்கு மேலாக அதே விதமான ஒளியே தொங்கினது. ஆகையால் அவர்,

“உன்னுடைய விசேஷித்த பிறப்பும், தவறாக
புரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜீவியமும், நீ
உலகெங்கும் போய் வியாதியாயிருக்கிற
ஜனங்களுக்காக ஜெபிக்கப்போகிறாய்
என்பதை சுட்டிக்காட்டவே அப்படி இருந்து
வருகிறது” என்றார். மேலும், “அவர்களுக்கு
என்ன வியாதியாயிருந்தாலும்
கவலையில்லை...” என்றும் கூறினார். அவர்
அதை குறிப்பிட்டுக் கூறினார். என்னுடைய
நியாயாதிபதியாயிருக்கிற தேவன் அதை
அறிவார். அதாவது அவர்,
“புற்றுநோயும்கூட” என்று குறிப்பிட்டுக்
கூடினார். மேலும் அவர்,
“ஒன்றுமே.....ஜனங்கள் உன்னை
விசுவாசிக்கும்படி செய்தால், நீ ஜெபிக்கும்
போது உத்தமமாய் இருந்தால், உன்னுடைய
ஜெபத்திற்கு முன்பாக ஒன்றுமே நிற்காது,
புற்றுநோயும்கூட நிற்காது” என்றார்.
பாருங்கள், “நீ ஜனங்கள் உன்னை
விசுவாசிக்கும்படி செய்தால்” என்றே
கூறினார்.

154 அவர் என்னுடைய எதிராளியல்ல என்பதையும், என்னுடைய நண்பன் என்பதையும் நான் கண்டேன். அந்தவிதமாக அவர் என்னிடத்தில் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தபோது நான் மரித்துக் கொண்டிருந்தேனா அல்லது என்ன சம்பவித்துக் கொண்டிருந்தது என்பதையும் நான் அறியாதவனாய் இருந்தேன். பின்னர் நான் அவரிடத்தில், “சரி ஐயா” என்றேன். மேலும் நான், “நான்...” என்றேன். சுகமளித்தலைக் குறித்தும், அதைப்போன்ற காரியங்களைக் குறித்தும், அந்த வரங்களைக் குறித்தும் எனக்கு என்ன தெரியும்? ஆகையால் நான், “சரி ஐயா, நான் ஒரு...நான்— நான் ஒரு ஏழ்மையான மனிதன்” என்றேன். தொடர்ந்து நான், “நான் என்னுடைய ஜனங்கள் மத்தியில் இருக்கிறேன். ஏழ்மையாயிருக்கிற என்னுடைய ஜனங்களோடு நான்— நான் ஜீவிக்கிறேன். நான் கல்வியறிவு இல்லாதவன்” என்றேன். மேலும் நான், “என்னால்— என்னால்— என்னால் அதை

செய்ய இயலாது, அவர்களும்— அவர்களும் என்னை புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்” என்றேன். எனவே நான், “அவர்கள்— அவர்கள்— அவர்கள் எனக்கு செவிகொடுக்க மாட்டார்கள்” என்றேன்.

155 அதற்கு அவர், “தீர்க்கதரிசி மோசேக்கு இரண்டு வரங்கள், அடையாளங்கள், சரியாகக் கூறினால் அவனுடைய ஊழியத்தை ரூபகாரப்படுத்த கொடுக்கப்பட்டது போலவே உன்னுடைய ஊழியத்தை ரூபகாரப்படுத்தவும் உனக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுக்கப்படும்” என்றார். தொடர்ந்து அவர், “அவைகளில் ஒன்று என்னவெனில், நீ ஒரு நபருக்காக ஜெபிக்கையில் உன்னுடைய இடது கையைக் கொண்டு அவர்களுடைய வலக்கரத்தைப் பிடித்து ஜெபிக்கும்போது, அப்பொழுது அமைதியாக நிற்பாயானால், அது...அப்பொழுது உன்னுடைய சரீரத்தில் ஒரு சரீரப்பிரகாரமான ஒரு பாதிப்பு ஏற்படும்” என்றார். மேலும் அவர்,

“அப்பொழுது நீ ஜெபிப்பாய். அது உன்னைவிட்டு நீங்கிப்போகுமானால், அப்பொழுது வியாதி ஜனங்களிடத்திலிருந்து நீங்கிப்போயிற்று என்று அர்த்தம். அது அவ்வாறு நீங்கிப்போகவில்லையென்றால், ஒரு ஆசீர்வாதத்தை கேட்டுவிட்டு கடந்து போய்விடு” என்றார்.

“நல்லது”, அதற்கு நான், “ஐயா அவர்கள் என்னை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றே ஐயப்படுகிறேன்” என்றேன்.

156 மேலும் அவர், “அடுத்த காரியம் இந்தவிதமாய் இருக்கும். அதற்கு அவர்கள் செவிகொடுக்காமற்போனால், அப்பொழுது அவர்கள் இதற்கு செவிகொடுப்பார்கள்” என்றார். அடுத்தபடியாக அவர், “அப்பொழுது நீ அவர்களுடைய இருதயத்தின் இரகசியத்தை அறிந்துகொள்கின்ற காரியம் சம்பவிக்கும்” என்றார். எனவே, “அவர்கள் இதற்கு செவிகொடுப்பார்கள்” என்றார்.

157 நான், "சரி ஐயா, அந்த காரணத்தினால்தான் நான் இன்றிரவு இங்கு இருக்கிறேன். என்னிடமாய் வருகின்ற அந்த காரியமானது தவறாயிருந்தது என்று என்னுடைய உடன் போதகர்களால் கூறப்பட்டிருந்தேன்" என்றேன்.

158 அதற்கு அவர், "அந்த நோக்கத்திற்காகவே நீ இந்த உலகில் பிறந்தாய்" என்றார். (பாருங்கள், "வரங்களும் அழைப்பும் மாறாதவைகளே".) எனவே அவர், "அந்த நோக்கத்திற்காகவே நீ இந்த உலகத்தில் பிறந்தாய்" என்றார்.

159 அப்பொழுது நான், "ஐயா, என்னுடைய உடன் போதகர்கள் அது பொல்லாத ஆவி என்றே என்னிடம் கூறினார்கள்" என்றேன். பின்னர் நான், "அவர்கள்...அதற்காகவே நான் இங்கே ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றேன்.

ஆக அதன்பின்பு நான் குகையை விட்டு
வெளியே வந்து முந்தின நாள் வைத்த
இடத்திலேயே என்னுடைய வேதாகமத்தை
வைத்தபோது, அப்படியே எபிரேயர் 6-ம்
அதிகாரத்திற்கு பக்கங்கள் திருப்பப்பட்டன.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 55-01-17 எவ்விதமாக தூதன் என்னிடத்திற்கு வந்தார்

65. எனவே நாங்கள் - நாங்கள்.....
சென்றபோது அதன் பின்பு தொடர்ந்து
சென்றேன். நான் என் வீட்டிற்குப்
போகையில், அது ஒரு விநோதமான
காரியமாயிருந்தது. நான்
மிஷவாக்காவினூடாக (Mishawaka)
வந்தேன். அப்பொழுது அங்கே வீதியில்
நான் சிறிய பழைய மாதிரியான கார்களைக்
கண்டேன். அவைகளில், "இயேசு மாத்திரம்
" என்ற பெரிய விளம்பர பலகைகள்
இருந்தன. "இயேசு மாத்திரம்" எது
என்னவெனில் நான், "அது மார்க்க
சம்பந்தமாயிருக்க வேண்டும்" என்று
எண்ணினேன். நான் இந்தப் பக்கமாக
சென்றபோது அங்கே, "இயேசு மாத்திரம்"
என்ற விளம்பரத்துடன் இருசக்கர
மிதிவண்டிகளும், (Bicycles) காடிலாக்

கார்களும், மாதிரியான போர்டு கார்களிலும் மற்றவைகளிலும் "இயேசு மாத்திரம்" என்ற விளம்பரங்களும் இருந்தன.

66. ஆகவே நான் அதை பின்தொடர்ந்து சென்றேன். அவ்வாறு சென்றபோது அது ஒரு மார்க்க சம்பந்தமான கூட்டமாயிருக்க பதினைந்தாயிரம் அல்லது இருபதினாயிரம் பேர்கள் அங்கே இருந்தனர். அங்கே இருக்கின்ற யாவரும் கூச்சலிட்டுக் கொண்டும், மேலும் கீழுமாக இவ்விதமாக குதித்துக் கொண்டிருப்பதை நான் கேட்டேன். அப்பொழுது நான், "யார் இந்த பரிசுத்த உருளைகள் என்பதை நான் இங்கு காணவுள்ளேன்" என்றே எண்ணிக்கொண்டேன்.

67. நான் வைத்திருந்த என்னுடைய பழைய போர்டு காரை நீங்கள் அறிவீர்கள். அது மணிக்கு முப்பது மைல் வேகம் செல்லும். அதாவது இந்த வழியாக பதினைந்தும், இந்த வழியாக மேலும் கீழுமாக பதினைந்துமாக செல்லும் என்று

நான் கூறுவேனே. எனவே அந்த என்னுடைய காரை ஒரு பக்கமாக கொண்டு சென்று, நிறுத்தி வைக்க இடம் கிடைத்தவுடன் அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு வீதியினுடாக நடந்து சென்றேன். உள்ளே நடந்து சென்று சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபோது, நிற்கக்கூடிய யாவரும் நின்று கொண்டிருந்தனர். நான் அவர்களுடைய தலைகளின் மேல்தான் பார்க்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டும், குதித்துக்கொண்டும், விழுந்துகொண்டும், தொடர்ந்து அவ்விதமே செய்துகொண்டிருந்தனர். நான், "உஹு, ஹும், இவர்கள் என்ன விதமான ஒரு ஜனமாயிருக்கின்றார்கள்" என்றே எண்ணிக் கொண்டேன்.

68. ஆனால் நான் அங்கே நீண்ட நேரம் நின்றபோது, நான் நன்கு உணர்ந்தேன். அப்பொழுது நான், "அது மிக நன்றாயுள்ளது போன்று தென்படுகிறதே" என்று எண்ணினேன். பின்னர் நான், "அந்த ஜனங்களிடத்தில் தவறு ஏதும் இல்லையே. அவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள் அல்ல" என்றும்

எண்ணினேன். நான் அவர்களில் சிலரிடத்தில்
பேசினேன். அப்பொழுது அவர்கள்
அருமையான ஜனங்களாயிருந்தனர்.
ஆகையால் நான் சொன்னேன்.

69. இப்பொழுது நான் அதே
கூட்டத்திலிருந்து வெளியே போய், முழு
இரவும் வெளியே தங்கிவிட்டு, பின்னார்,
அடுத்த நாளும் நான் கூட்டத்திற்குச்
சென்றேன். என்னுடைய ஜீவிய சரித்திரத்தில்
நான் அதை கூற நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள்.
நான் நூற்றைம்பது அல்லது இருநூறு
ஊழியர்களோடு அல்லது அதற்கு அதிகமான
ஊழியர்களோடு மேடையின்மீது இருந்தேன்.
அப்பொழுது அவர்கள் ஒவ்வொருவரும்
எழும்பி நின்று எங்கேயிருந்து வந்தவர்கள்
என்பதை கூறும்படியாய் விரும்பினர்.
எனவே நான் எழும்பி நின்று சுவிசேஷகன்
வில்லியம் பிரான்ஹாம், ஜெபர்சன்வில்லில்
உள்ள "பாப்டிஸ்டு" சபையை சேர்ந்தவன்
என்று கூறிவிட்டு அமர்ந்தேன்.
ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் எங்கேயிருந்து
வந்தவர்கள் என்பதை கூறினர்.

70. ஆக அடுத்த நாள் காலையில் நான் அங்கே சென்றபோது..... அந்த இரவு முழுவதும் நான் வயல் வெளியிலேயே உறங்கினேன். என்னுடைய போர்டு காரின் இருக்கைகள் இரண்டிற்கும் இடையில் என்னுடைய கால் சட்டைகளை வைத்து சலவை போட்டது போன்று அழுத்தி வைத்துவிட்டேன். நான்நான் அணிந்திருந்த அந்த பழங்கால நீல வெள்ளை கோடிட்ட நாரியல் கால் சட்டையையும், (Seersucker Trousers) சிறிய Tசட்டையையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே அடுத்தநாள் காலையில் நான் என்னுடைய சிறிய T-சட்டையை போட்டுக் கொண்டு கூட்டத்திற்கு சென்றேன். நான் போயிருந்தேன்.....

71. அப்பொழுது நான் மூன்று டாலர்களைத் தவிர வேறொன்றும் வைத்திருக்கவில்லை. மேலும் வீடு போய் சேரும் அளவிற்கு பெட்ரோல் இருந்தது. நான் கொஞ்சம் தின்பண்டங்களை எனக்கு வாங்கி வைத்திருந்தேன். அது பழங்கால உணவுப்பண்ட வகை என்பதை நீங்கள்

அறிவீர்கள். நான் நன்றாகவே இருந்தேன். நான் தெரு குழாய்க்குச் சென்று ஒரு கண்ணாடி கோப்பையில் தண்ணீர் கொண்டு வந்தேன். அது மிகவும் நன்றாக இருந்தது. நான் அந்த தின்பண்டங்களை தண்ணீரில் இலேசாக ஊறவைத்து காலை சிற்றுண்டியை முடித்துக் கொண்டேன்.

72. இப்பொழுது என்னால் அவர்களோடு சாப்பிட முடியும். அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை சாப்பிடுவார்கள். ஆனால் என்னிடத்தில் அவர்களுக்கு காணிக்கை போட ஒன்றுமே இல்லை. எனவே நான் அவர்களுக்கு ஒரு உறிஞ்சியாக இருக்க விரும்பவில்லை .

73. எனவே அந்த காலையன்று நான் அங்கே சென்றபோது, அவர்கள்..... கூறியதென்னவெனில் நான் அதனுடைய இந்தப் பகுதியை கூறவேண்டியதாயிற்று. எனவே அந்தக் காலை யில் நான் அங்கே உள்ளே சென்றபோது, அவர்கள், "நாங்கள் வில்லியம்

பிரான்ஹாம் என்பவருக்காக, நேற்றிரவு இங்கே மேடை யின் மேல் வந்த அந்த வாலிப பாப்டிஸ்டு சுவிசேஷகருக்காக எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார், மேலும் அவர், "இந்த காலையில் நாங்கள் அவரை செய்தி கொடுக்கும்படி அழைத்துவர விரும்புகிறோம்" என்றும் கூறினார். நான் ஒரு பாப்டிஸ்ட், அந்த விதமான ஒரு ஜனக்குழுவிற்கு செய்தியை கொடுப்பதென்றால் எனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதை யும் கண்டு கொண்டேன். எனவே நான் அப்படியே என்னுடைய இருக்கையில் சீக்கிரமாகப் போய் உட்கார்ந்து கொண்டேன். நான் நீல வெள்ளை கோடிட்ட நாரியல் கால் சட்டையும், ஒரு T- சட்டையும் அணிந்துகொண்டிருந்தேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் குருமார்களைப் போன்று உடையணிந்திருக்கவில்லை. எனவே நான் இந்தவிதமாக பின்னால் இருந்த இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தேன். ஆக அவர் இரண்டு இல்லை மூன்று முறைகள் கேட்டார்.

நான் ஒரு கறுத்த சகோதரனின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

74. அவர்கள் வடக்கில் அந்த கூட்டத்தை வைத்ததற்கான காரணமென்னவெனில், தெற்கில் அந்த சமயத்தில் பாகுபாடு உண்டாயிருந்தது. எனவே அவர்களால் இதை தெற்கில் வைக்க முடியாமற்போயிற்று.

75. எனவே இந்த "இயேசு மாத்திரம்" என்பது என்ன என்பதைக் குறித்து நான் வியந்தேன். மேலும் நான், " அது குறித்து வியந்தேன். இயேசு என்று இருக்கும்வரைக்கும் அது சரியானதே. எனவே அது அவராய் இருக்கும் வரைக்கும் அது எதுவாயிருந்தாலும், அது எப்படியிருந்தாலும் அது எந்த வித்தியாசத்தையும் உண்டு பண்ணாதே" என்றே எண்ணினேன்,

76. எனவே நான் அங்கே சற்று நேரம் அமர்ந்திருந்து அவர்களை கவனித்தேன். அப்பொழுது அவர்கள் தொடர்ந்து இரண்டு

இல்லை மூன்று முறை கூப்பிட்டனர். அப்பொழுது அந்த கறுத்த சகோதரன் என்னை நோக்கிப் பார்த்தார். பின்னர் அவர், "உங்களுக்கு அவரைத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். நான்-நான்-நான் அப்பொழுது சச்சரவு வெளிப்படையாகிவிட்டது. அந்த மனிதனிடம் என்னால் பொய் சொல்ல முடியவில்லை. நான் பொய் சொல்லவும் விரும்பவில்லை.

நான், "சகோதரனே, இங்கே பாருங்கள். நான் அவரை அறிவேன்" என்றேன்.

அப்பொழுது அவர், "நல்லது, போய் அவரை அழைத்து வாருங்கள்" என்றார்.

77. அதற்கு நான், "சகோதரனே, நான் - நான் உங்களுக்கு சொல்ல உள்ளேன்" என்றேன். அடுத்தபடியாக நான், "நான்தான் அது. ஆனால் நீங்கள் பாருங்கள், இந்த ஆடைகளைப் பாருங்கள்" என்றேன். மேலும் நான், "என்னைப் பாருங்கள் இந்த நீல வெள்ளை கோடிட்ட நாரியல் கால்சட்டையைப் பாருங்கள்" என்றேன்.

அவரோ, "அங்கே மேலே செல்லுங்கள்" என்றார்.

78. அப்பொழுது நான், "இல்லை, என்னால் அங்கே மேலே போகமுடியாது" என்றேன். மேலும் நான், "இந்த விதமான கால் சட்டையோடும், சட்டையோடும் செல்லவா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவரோ, "நீர் எப்படி ஆடை அணிந்திருக்கிறீர் என்பதைக் குறித்து அந்த ஜனங்கள் கவலைப்படமாட்டார்கள்" என்றார்.

79. நான், "சரி, பாருங்கள், நீர் இதைக் கூறிவிடாதீர், கேட்கிறதா?" என்று கூறினேன். பின்னர் நான், "பாருங்கள், நான் இந்த நீல வெள்ளை கோடிட்ட நாரியல் கால் சட்டையை அணிந்திருக்கிறேன். எனவே நான் அங்கு மேலே செல்ல விரும்பவில்லை" என்றேன்.

மேலும் அவர்கள், "வில்லியம் பிரான்ஹாம் எங்கே இருக்கிறார் என்று

யாருக்காவது
கேட்டார்கள்.

தெரியுமா? "

என்று

அதற்கு இவர், "இதோ அவர் இருக்கிறார். இதோ அவர் இருக்கிறார்" என்று கூறிவிட்டார்.

80. ஓ, என்னே! என்னுடைய முகம் சிவந்து போயிற்று. உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் கழுத்துப்பட்டையை கட்டியிருக்கவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த பழைய சட்டையானது, சிறிய அரைக்கை சட்டையைப் போன்றிருப்பதை நீங்கள் அறிந்ததே. எனவே என்னுடைய காதுகள் எரிச்சலால் எரிந்து கொண்டிருக்க நான் அங்கே நடந்து சென்றேன். நான் ஒரு ஒலி பெருக்கியின் முன் நின்றதே கிடையாது.

81. எனவே நான் அங்கு பிரசங்கிக்கும்படியாய் மேலேறிச் சென்றேன். நான் ஒரு பாட பகுதியை எடுத்தேன். நான் அதை ஒருபோதும் மறந்துபோக மாட்டேன். அது என்னவெனில், "பாதாளத்திலே

ஐஸ்வரியவான் தன் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்தபோது, அப்பொழுது அவன் கூச்சலிட்டான் " என்பதேயாகும். நான் அநேக முறைகள் அதைப் போன்று "வந்து ஒரு மனிதனைப் பாருங்கள்," "இதை நீ விசுவாசிக்கிறாயா?" "பின்னர் அவன் அழுதான்" என்ற மூன்று சிறு வார்த்தைகளைக் கொண்டு பிரசங்கித்திருக்கிறேன். பின்னர் நான் தொடர்ந்து, "அங்கே பூக்கள் இல்லை, அப்பொழுது அவன் அழுதான். அங்கே ஜெப கூட்டங்கள் ஏதும் கிடையாது. பின்னர் அவன் அழுதான். அங்கே பிள்ளைகளே இல்லை. பின்னர் அவன் அழுதான். பாடல்களே கிடையாது, பின்னர் அவன் அழுதான்" என்று கூறிக்கொண்டிருந்தேன். பின்னர் நான் அழுதேன்.

82. ஆக இவைகளெல்லாம் முடிந்தபின்னர், ஏன்? என்னே, எல்லோரும் அப்படியே என்னை சுற்றிக்கொண்டு, அவர்களுக்காக நான் ஒரு கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். நான், "ஒருக்கால் நானும்கூட ஒரு பரிசுத்த

உருளையா? " என்று எண்ணினேன். புரிகின்றதா? எனவே நான், "ஒருக்கால் இருக்கலாம்" என்றும் எண்ணிக்கொண்டேன். பாருங்கள், அவர்கள் அவ்வளவு அருமையான ஜனங்களாயிருந்தனர்.

83. நான் அங்கு வெளியே நடந்து வந்தேன். அப்பொழுது ஒரு மனிதன் மாடு மேய்க்கும் பையனின் காலணிகளோடும், தொப்பியோடும் இருந்தான். அப்பொழுது நான், "நீ யார்?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவன், "டெக்சாசிலிருந்து வந்த மூப்பன் இன்னார் - இன்னார்" என்றான்.

நானோ, "அதை பார்த்தபோது" எண்ணிக்கொண்டேன்.

84. இன்னொரு நபர் முழங்காலில் திரட்டி மடிக்கப்பட்ட தளர்த்தியான கால்சட்டையுடன் (Knickerbocker Pant) நடந்து வந்தார். அவர்கள் குழி பந்தாட்டம் (Golf) விளையாடும்போது அவைகளை வழக்கமாக அணிவர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதுமட்டு மின்றி அவர்களில்

ஒருவர் கம்பளிப் பின்னல் சட்டையையும் அணிந்திருந்தார். அப்பொழுது அவர், "பிளாரிடாவில் இருந்து வருகிற சங்கை இன்னார்- இன்னார் நான்தான். நீர் அங்கு வந்து கூட்டம் நடத்துவீரா?" என்றும் கேட்டார்.

85. நான், "இந்த நீல வெள்ளை கோடிட்ட நாரியல் கால் சட்டையும், T சட்டையும் அணிந்து வீட்டிலேயே இருக்கலாம். அதுவே அருமையாய் இருக்கும்" என்றே எண்ணிக்கொண்டேன்.

86. எனவே இந்த காரியங்களை நீங்கள் என்னுடைய சுயசரிதையில் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் நான் இங்கே நிறுத்திவிட்டு, இதற்கு முன்பு ஒரு போதும் கூறாத ஏதோ காரியத்தை கூறவுள்ளேன். முதலாவது நான் உங்களை கேட்க விரும்புவது நான் அதை அப்படியே விட்டுவிட்டு தொடருகிறேன். என்னுடைய ஜீவியத்தில் நான் இதை பொது ஜனங்களுக்கு முன்பாக இதற்கு முன்பு கூறினதே

கிடையாது. நீங்கள் என்னை நேசிப்பீர்கள் என்றும், நான் இதை கூறுவதற்கு முன்பாக நீங்கள் என்னை நேசித்தவிதமாக இதை கூறின பின்பும் நேசிப்பீர்கள் என்றும் வாக்களிப்பீர்களேயானால் உங்கள் கரத்தை உயர்த்துங்கள். சரி. அது உங்களுடைய வாக்குறுதியாயிருக்கிறபடியால், நான் அதை உங்களிடத்தில் தொடர்ந்து கூறப்போகிறேன்.

87. அன்றிரவு கூட்டத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் தங்கள் கரங்களைத்தட்டி பாடல்களைப் பாடினர். அவர்கள், "நான், அது" என்று பாடுவார்கள். அந்த சிறிய பாடல், "அது இரத்தமாயிருந்தது என்பதை நான் அறிவேன். அது இரத்தமாயிருந்தது என்பதை நான் அறிவேன்" என்பதாகும். அவர்கள் அங்குமிங்குமாக ஓடிக்கொண்டும், 'சத்தமிட்டுக் கொண்டும் கர்த்தரை துதித்துக் கொண்டும் இருப்பார்கள். எனவே நான், "அது எனக்கு மிக நல்ல பயபக்தியை ஏற்படுத்துகிறதே" என்றே எண்ணினேன். பின்னர் நான் துவங்கி

88. அவர்கள் அப்போ. 2:4, அப். 2: 38; அப். 10:49 முதலானவைகளை எப்போதும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது நான், "அது வேத வாக்கியமாயிற்றே!. நான் அதை இதற்கு முன் அந்த விதாமய் கண்டதே இல்லையே" என்றே எண்ணினேன். ஆனால், ஓ, என்னுடைய இருதயம் எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆக நான், "இது அற்புதமாயிருக்கிறதே!" என்று எண்ணினேன். பின்னர் நான் முதலாவதாக அவர்களை சந்தித்தபோது அவர்கள் ஒரு கூட்ட பரிசுத்த உருளைகள் என்றே எண்ணினேன். ஓ, என்னை, ஆனால் இப்பொழுதோ நான், "அவர்கள் ஒரு கூட்ட தூதர்கள்" என்று எண்ணினேன். பாருங்கள். நான் உடனடியாக என்னுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொண்டேன்.

89. எனவே அடுத்த நாள் காலையில் இந்த கூட்டங்களை நடத்தும்படியான மகத்தான தருணத்தை கர்த்தர் எனக்கு கொடுத்திருந்தார். அப்பொழுது நான், "ஓ, என்னை, நானும் இந்த கூட்ட ஜனங்களோடு

சேர்ந்து கொள்ளலாம். அவர்கள் வழக்கமாக சத்தமிடும் மெத்தோடிஸ்டுகள் என்று அழைக்கும் வகையினராய் இருக்க வேண்டும்" என்றே எண்ணிக்கொண்டேன். பின்னர் அப்படியே தொடர்ந்து சற்றுதூரம் சென்று, ஒருக்கால் அதுவாக இது இருக்கலாம் என்று நான் எண்ணினேன். எனவே நான், "நல்லது, நான் நான் நிச்சயமாகவே அதை விரும்புகிறேன். ஓ, அவர்களிடத்தில் நான் விரும்புகிற ஏதோ காரியம் இருக்கின்றது. அவர்கள் தாழ்மையாயும், இனிமையாயும் இருக்கிறார்களே" என்று எண்ணினேன்.

90. ஆனால் அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவது மட்டுமே நான் புரிந்து கொள்ளமுடியாத ஒரு காரியமாக இருந்தது, அது என்னை இழுத்தது. எனவே நான் அங்கே ஒரு மனிதன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். இன்னொரு மனிதன் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவர்கள் குழுத் தலைவர்களாயிருந்தனர். இங்கே இருப்பவர் எழும்பி அந்நிய

பாஷையில் பேசுவார், அப்பொழுது அங்கே இருப்பவர் அதற்கு வியாக்கியானம் அளித்து, பின்னர் கூட்டங்களைக் குறித்த காரியங்களைக் கூறுவார். நானோ, "என்னே, வ்யூ, நான் அதை வாசிக்க வேண்டும்" என்று எண்ணினேன். ஆக உடனே அது அப்படியே மாறுதலாக இவன் மேல் விழுந்து பின்னர் திரும்பவும் அவன் மேல் வரும். அப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் அந்நிய பாஷையிலே பேசி வியாக்கியானம் அளிப்பார்கள். சபையிலிருக்கிற மற்றவர்களும் அந்நிய பாஷையில் பேசுவார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் இருவருக்கும் வியாக்கியானம் வருவதுபோன்று அது தென்படவில்லை. அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து உட்காருவதை நான் கண்டு, "ஓ, என்னே, அவர்கள் தூதர்களாய் இருக்க வேண்டும்" என்றே எண்ணினேன். எனவே அங்கே பின்னாக நான் உட்கார்ந்திருக்கையில்

91. அது என்னவாக இருந்தது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை

என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அது என்
மேலும் வரும். அதாவது நான் அதை அறிய
வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புவாரானால்,
அப்பொழுது அந்த காரியங்களை அறிந்து
கொள்ளும்படியாக நான் ஒரு வழியை
உடையவனாயிருக்கிறேன் என்பதை நீங்கள்
அறிவீர்கள். அந்த காரணத்தினால் தான் நான்
இதைக் குறித்து மூச்சு விடுகிறதில்லை.
மேலும் இதை பொது ஜனத்திற்கு
முன்பாகவும் கூறினதே கிடையாது. நான்
உண்மையாகவே ஏதோ ஒரு காரியத்தை
அறிய வேண்டுமானால், அப்பொழுது
கர்த்தர் வழக்கமாக அந்த காரியங்களைக்
குறித்து என்னிடம் கூறிவிடுவார்.
அதற்காகவே அந்த வரம் இருக்கிறது.
உங்களுக்குப் புரிகின்றதா? எனவே அதை
தூக்கி ஜனங்கள் முன்பாக எறிய முடியாது,
ஏனெனில் அது பன்றிக்கு முன்பாக
உங்களுடைய முத்துக்களை எறிவது
போலாகும். அது ஒரு புனிதமான,
பரிசுத்தமான காரியமாக இருக்கிறது.
ஆயினும் அதைச் செய்ய நீங்கள்

விரும்புகிறதில்லை. எனவே, தேவன்
என்னை அதற்காக

உத்தரவாதமுடையவனாக்குவார்.

சகோதரர்களிடத்தில் பேசுதல் போன்ற
காரியங்களைப் போன்றே, ஒரு சகோதரனைக்
குறித்த பொல்லாங்கான ஏதோ காரியத்தை
நான் அறிய விரும்பமாட்டேன்.

92. ஒரு சமயம் ஒரு மனிதனுடன்
மேஜையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன்.
அவன் தன்னுடைய கரத்தை என் மேல்
போட்டிருந்தான். அப்பொழுது அவன்,
"சகோதரன் பிரான்ஹாம் நான் உங்களை
நேசிக்கிறேன்" என்றான். ஏதோ ஒரு காரியம்
அசைந்து கொண்டிருக்கிறது போன்றதான
உணர்வெனக்கிருந்தது. அப்பொழுது நான்
அவரை நோக்கிப் பார்த்தேன். அவன் அதை
என்னிடத்தில் கூறியிருக்க முடியாது. அவன்
அதைச் செய்ய வில்லையென்று நான்
அறிந்துகொண்டேன், பாருங்கள்,
ஏனென்றால் அங்கேதான் அந்த காரியம்
இருந்தது. அங்கு ஒரு மாய்மாலக்காரன்
இருந்தான் என்றால் அது சரியாக இவனே.

ஆனால் பாருங்கள், அவனோ அங்கே
என்மேல் தன்னுடைய கரத்தை
போட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

93. நான் சரி என்று கூறி கடந்து
சென்றுவிட்டேன். நான் அதை அறிந்து
கொள்ள விரும்பவில்லை. என்னுடைய
சகோதரன் என்ற முறையில், நான் அறிந்த
முறையில் நான் அவனை அறிந்திருந்தேன்.
அது அந்த விதமாகவே போகட்டும்.
எஞ்சியுள்ளதை தேவன் செய்யட்டும்.
புரிகின்றதா? இந்த காரியங்களையெல்லாம்
நான் அறிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை.

94. இந்த காரியங்களின் பேரில் அநேக
முறைகள், இங்கே இந்த சபைக்குள்ளாக
இல்லை. நான் அறையில் உட்கார்ந்து
கொண்டிருப்பேன். நான் உணவகத்தில்
உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பேன். அப்பொழுது
சம்பவிக்கப்போகின்ற காரியங்களை பரிசுத்த
ஆவியானவர் என்னிடத்தில் கூறுவார். அது
உண்மை என்பதை இங்குள்ள ஜனங்கள்
அறிவர். நான் வீட்டில் உட்கார்ந்து

கொண்டிருப்பேன், உதாரணமாக,
"இப்பொழுது ஜாக்கிரதையாயிரு. கொஞ்சம்
கழித்து ஒரு கார் வரப்போகின்றது.
இன்னின்ன நபர் அதிலே இருப்பான்.
அவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் என்று கர்த்தர்
கூறியுள்ளபடியால் அவர்களை இங்கே
உள்ளே கொண்டு வாருங்கள்" என்பேன்.
மேலும் அவர், "நாங்கள் வீதிக்குச் செல்லும்
போது அங்கே இன்னின்ன காரியம்
சம்பவிக்கும். அங்கே வீதியின் சந்திப்பில்
கவனி, அங்கே நீ சற்றேறக்குறைய
மோதிவிடப் போகின்றாய்" என்று கூறுவார்.
அந்தவிதமாக அது இருக்க வில்லையா?
என்று பாருங்கள். அது ஒவ்வொரு
நேரத்திலும் அப்படியே பரிபூரணமாக
இருக்கிறதே! ஆயினும் நீங்கள் உங்களை
அதன் பேரில் அதிகமாய் சார்ந்திருக்கும்படி
செய்து கொள்ள வேண்டாம். ஏனென்றால்
நீங்கள்... அது.... நீங்கள் அதை உபயோகிக்க
லாம். அது ஒரு தேவனுடைய வரம். ஆனால்
அதனைக் கொண்டு நீங்கள் என்ன
செய்கிறீர்கள் என்பதையும், நீங்கள் கவனிக்க

வேண்டும். தேவன் உன்னை அதற்காக பதில் கூறும்படி செய்வார்.

95. மோசேயைப் பாருங்கள். மோசே தேவனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மனிதனாயிருந்தான். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கிறீர்களா? முன்குறிக்கப்பட்டவன், முன்னியமிக்கப்பட்டவன், ஒரு தீர்க்கதரிசியாக ஆக்கப்பட்டவனாயிற்றே! தேவன் அவனை அங்கே வெளியே அனுப்பி, அந்த கன்மலை அடிக்கப்பட்ட பின்னர், "அதனண்டைப் போய் பேசு" என்று கூறினார். மேலும் "போய் அதனிடத்தில் பேசு, அது தன்னுடைய தண்ணீரை அளிக்கும்" என்றார்.

96. ஆனால் மோசேயோ கோபமடைந்து அதனிடத்திற்கு ஓடிப் போய் அந்த கன்மலையை அடித்தான். தண்ணீர் வரவில்லை. அதை மீண்டுமாக அடித்து, "கலகக்காரர்களே உங்களுக்கு இந்த கன்மலையிலிருந்து நாங்கள் தண்ணீர் புறப்படப்பண்ணுவோமா?" என்றான்.

97. தேவன் என்ன செய்தார் என்று பார்த்தீர்களா? தண்ணீர் வந்தது. ஆனால், "மோசே இங்கே மேலே ஏறிவா" என்றார். அதுதான் அதன் முடிவாய் இருந்தது. பாருங்கள் இந்த காரியங்களை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். எனவே நீங்கள் தெய்வீக வரங்களோடு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

98. ஒரு நல்ல பிரசங்கியைப் போன்றோ, ஒரு நல்ல வல்லமையான பிரசங்கியாரைப் போன்றோ, வெளியே சென்று காணிக்கைகளையும், பணத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படியாய் பிரசங்கிப்பவனை அதற்காக தேவன் அவனை கணக்கொப்புவிக்கும்படி செய்வார். அது உண்மை. தெய்வீக வரங்களோடு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு சபைக்கு பெயர் உண்டாக்கும்படியாகவோ அல்லது பெரிய கௌரவத்தை அடையும்படியாகவோ அல்லது தனக்கு ஒரு பெரிய பெயரை தேடிக்

கொள்ளும்படியாகவோ முயற்சிக்கக்கூடாது. நான் இரண்டு அல்லது மூன்று கூட்டங்களை நடத்திவிட்டு எங்கேயாவது ஒட்டிக் கொள்வதைக் காட்டிலும் தாழ்மையாயிருந்து தரித்திருக்கவே விரும்புவேன். நான் என்ன கூறுகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொண்டீர்களா? சரி, ஐயா, தேவன் தம்முடைய கரத்தை உங்கள் மேல் எங்கே வைக்கக்கூடுமோ, அங்கேயே உங்களுடைய ஸ்தானத்தை எப்பொழுதும் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இது உள்ளான ஜீவியமாயிருக்கிறது என்பது நினைவிருக்கட்டும்.

99. எனவே அந்நாளில் நான், "நான் மேலேறி நடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறேன்" என்று எண்ணினேன். அந்த ஜனங்களைக் குறித்து அதிகமாய் எச்சரிப்படைந்து, பின்னர் நான், "அந்த மனிதர்களைக் குறித்து நான் கண்டறிவேன் " என்று எண்ணினேன். நான் வெளியே திறந்த வெளியில் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அவர்களை கவனித்துக் கொண்டே இருந்தேன். நான் சுற்றுமுற்றும்

பார்த்தேன். அவர்களில் ஒருவரை
கண்டுபிடித்தேன். அப்பொழுது நான்
அவரிடத்தில், "ஐயா எப்படி
இருக்கின்றீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

100. அதற்கு அவர், "நீர் எப்படி
இருக்கிறீர் என்றும், இன்று காலையில்
பிரசங்கித்த அந்த வாலிப பிரசங்கியார்
நீர்தானே?" என்றும் கேட்டார்.

அதற்கு நான் அப்பொழுது நான்
இருபத்தி மூன்று வயதுடையவனாக
இருந்தேன். எனவே நான், "ஆம் ஐயா"
என்றேன்.

அதன் பின்னர் அவர், "உம்முடைய
பெயர் என்ன?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், "பிரான்ஹாம்" என்றேன்.
பின்னர் நான், "உம்முடைய பெயர் என்ன?"
என்று கேட்டேன்.

101. அவருடைய பெயரை
என்னிடத்தில் கூறினார். அப்பொழுது நான்,
"நல்லது, இப்பொழுது அவருடைய
ஆவியோடு என்னால் தொடர்பு

கொள்ளக்கூடுமானால் நலமாயிருக்குமே" என்று எண்ணினேன். அதனை செய்துகொண்டிருக்கிறது எது என்பதை இன்னமும் அறியாதிருந்தேன். பின்னர் நான், "நல்லது, சரி ஐயா" என்று கூறி தொடர்ந்து, "நான் பெற்றிராத ஏதோ காரியத்தை இங்கே உள்ள ஜனங்களாகிய நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள்" என்றேன்.

அதற்கு அவர், "நீர் விசுவாசியானபோது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீரா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், "நான் ஒரு பாப்டிஸ்ட்" என்றேன்.

102. அதற்கு அவரோ, "நீர் விசுவாசியான போதே பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக்கொண்டீரோ?" என்று கேட்டார்.

103. அதற்கு நான், "சரி சகோதரனே, நீர் என்ன கூறுகிறீர்?" என்று கேட்டேன். பின்பு நான், "நீங்கள் எல்லோரும் பெற்றிருப்பதை நான் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் அதை அறிவேன்" என்றேன். மேலும் நான்,

"வல்லமையுள்ளதைப் போன்று காணப் படுகின்ற ஏதோ காரியத்தை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள்" என்றேன். அதற்கு அவர், நீங்கள் எப்பொழுதாவது அந்நிய பாஷையில் பேசியிருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், "இல்லை ஐயா" என்றேன்.

அப்பொழுது அவர், "அப்படியானால் நீர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று என்னால் உடனடியாக கூறமுடியும்" என்றார்.

104. அப்பொழுது நான், "பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள அது சம்பவிக்க வேண்டுமென்றால், அப்பொழுது நான் அதை பெற்றக்கொள்ளவில்லை" என்றேன்.

105. ஆகவே அவர், "நீர் அந்நிய பாஷையில் பேசினதில்லை யென்றால், நீர் அதை பெற்றிருக்கவில்லை" என்றார்.

106. அவருடைய உரையாடல் அந்தவிதமாயிருக்கையில், நான், "நான் அதை எங்கே பெற்றுக்கொள்ள முடியும்?" என்று கேட்டேன்.

107. அதற்கு அவர், "அங்கே இருக்கின்ற அந்த அறைக்குள் சென்று பரிசுத்தாவியை தேடத் துவங்குங்கள்" என்றார்.

108. நான் தொடர்ந்து அவரை கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் என்ன செய்து கொண்டிருந்தேன் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கவில்லை . ஆனாலும் அவர் அவர் ஒரு விநோதமான உணர்வை உடையவராயிருந்தார் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். ஏனென்றால் அவர் அவர் என்னை நோக்கிப் பார்க்கும்போது அவருடைய கண்கள் சற்று கண்ணாடி போலிருந்தது. ஆனால் அவர் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவராய் இருந்தார். அது உண்மை . அப்பொழுது நான், "தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். இதுதான் காரியம். நான் அந்த பீடத்தண்டை சென்றாக வேண்டும்" என்று எண்ணினேன்.

109. நான் வெளியே போய் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். அப்பொழுது நான்,

"அந்த இன்னொரு மனிதனையும் நான் கண்டு பிடிப்பேன்" என்று எண்ணினேன். நான் அவரை கண்டுபிடித்து அவரிடத்தில் பேசத் துவங்கியதும், "ஐயா, நீர் எப்படியிருக்கிறீர்?" என்று கேட்டேன்.

110. அதற்கு அவர், "நீர் எந்த சபையை சேர்ந்தவர்?" என்று கேட்டார். மேலும் அவர், "நீர் ஒரு பாப்டிஸ்ட் என்று அவர்கள் என்னிடம் கூறுகிறார்களே" என்றார்.

அதற்கு நான், "ஆம்" என்றேன்.

அதற்கு அவர், 'நீர் இன்னும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற வில்லையே, நீர் பெற்றுவிட்டீரா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், "எனக்குத் தெரியாது" என்றேன்.

அதற்கு அவர், "நீர் எப்பொழுதாவது அந்நிய பாஷையில் பேசியிருக்கிறீரா?" என்று கேட்டார். நான், "இல்லை ஐயா" என்றேன்.

அவர், "நீர் இன்னும் அதை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை" என்றார்.

111. நான், "நீங்கள் யாவரும் பெற்றுள்ளதை நான் பெற்றிருக்க வில்லை என்பதை நான் அறிவேன். நான் அதை அறிவேன்" என்றேன். மேலும் நான், "ஆனால் என் சகோதரனே உண்மையாகவே அது எனக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது" என்றேன்.

அதற்கு அவர், "அங்கே தண்ணீர் தடாகம் ஆயத்தமாயிருக்கிறதே" என்றார்.

112. அப்பொழுது நான், "நான் ஞானஸ்நானம் பெற்றுவிட்டேன்" என்று கூறிவிட்டு, "ஆனால் நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டதை நான் பெற்றிருக்கவில்லையே" என்றேன்.

மேலும் நான், "எனக்கு உண்மையாகவே தேவைப்படுகிற ஒன்றை நீங்கள் உடையவர்களாயிருக்கிறீர்கள்" என்றேன்.

அதற்கு அவர், "அது மிகவும் அருமையாயிருக்கிறது" என்றார்.

113. நானோ அவரைப் பிடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் பாருங்கள். முடிவிலே நான் அவருடைய ஆவியைக் கண்டறிந்தேன். அது இன்னொரு மனிதனாயிருந்தது. நான் எப்பொழுதாவது ஒரு கீழ்த்தரமான மாய்மாலக்காரோடு பேசியிருப்பேனேயால் இவன் அவர்களில் ஒருவனாவான். அவனுடைய மனைவி ஒரு கறுத்த தலைமுடியை கொண்ட ஸ்திரீயாக இருந்தாள். ஆனால் அவரோ பழுப்பு நிற தலை முடியைக் கொண்ட ஒரு ஸ்திரீயுடன் ஜீவித்துக்கொண்டு, அவள் மூலம் பிறந்த இரண்டு பிள்ளைகளை உடையவனாயிருந்தான். அவன் குடிப்பதும், சபிப்பதும், மதுபான கடைக்கு ஓடுவது, மற்றெல்லா காரியங்களையும் செய்துகொண்டு, அதே சமயத்தில் அங்கே அந்நிய பாஷையில் பேசிக்கொண்டும், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்துக் கொண்டுமிருந்தான்.

114. பின்பு நான், “கர்த்தாவே, என்னை மன்னியும்” என்றேன். அதன்பின் நான்

வீட்டிற்குச் சென்றேன். அது உண்மை. மேலும் நான், "என்னால் அதை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே." அந்த மாய்மாலக்காரன் மீதும் ஆசீர்வாதமான பரிசுத்த ஆவி இறங்குவது போன்று தென்படுகிறதே" என்று கூறிக்கொண்டேன். ஆயினும், நான், "அவ்வாறிருக்க முடியாதே! அவ்வளவுதான்," என்றும் கூறிக்கொண்டேன்.

115. அதன் பின்னர் நீண்ட காலமாக இதைக் குறித்து நான் ஆராய்ந்துகொண்டும், ஜெபித்துக்கொண்டும் இருந்தபோது, ஒருக்கால் அவர்களோடு வெளியே சென்றால், அவை யாவும் என்னவென்பதைக் குறித்து என்னால் கண்டறிய முடியும் என்றும் எண்ணினேன். இதோ ஒருவன் அசலான கிறிஸ்தவனாயிருக்கிறான். இன்னொருவனோ ஒரு உண்மையான மாய்மாலக்காரனாய் இருக்கிறான். பின்னர் நான், "இது என்னவாயிருக்கும்? ஓ" என்று எண்ணினேன். பின்பு நான், "தேவனே ஒருக்கால் என்னிடத்தில் ஏதோ காரியம்

தவறாக இருக்கலாம்" என்று கூறினேன். நான் ஒரு அடிப்படைவாதியாயிருக்கிறபடியால், "அதை வேதத்தில் கண்டறிய வேண்டுமே. அது வேதத்தில் இருக்க வேண்டும்" என்றும் கூறிக்கொண்டேன்.

116. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் கிரியையில் வருகின்ற ஒவ்வொரு காரியமும் வேதத்திலிருந்தே வரவேண்டும். இல்லையென்றால் அது சரியானதல்ல. அது இங்கேயிருந்தே வரவேண்டும். அது வேதத்தில் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அது வெறுமனே ஒரு இடத்தில் என்றில்லாமல் எல்லா விதங்களிலும் வேத்தி னூடாகவே வரவேண்டும். நான் அதை விசுவாசித்தாக வேண்டும். அது ஒவ்வொரு வேத வார்த்தையோடும் ஒன்றாய் இணைய வேண்டும், ஒன்றாய் பொருந்த வேண்டும். இல்லையென்றால் நான் அதை விசுவாசிப்பதில்லை. அந்த காரணத்தினால்தான் பவுல், "வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதனாவது வேறொரு சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால்

அவன் சபிக்கப்பட்ட வனாயிருக்கக்கடவன்"
என்றான். எனவே நான் வேதத்தை
விசுவாசிக்கிறேன்.

மேலும், "அந்தவிதமாய் நான்
வேதத்தில் ஒன்றையுமே காண
முடியவில்லையே" என்றேன்.

117. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர்,
நான் என்னுடைய மனைவி மற்றும் எல்லா
காரியங்களையும் இழந்த பின்னர், நான்
கிரீன்ஸ் மில் (Green's Mill) என்ற இடத்திற்குச்
சென்று அங்கே உயரே இருக்கின்ற
என்னுடைய சிறிய பழைய இடத்தில்
ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டு
இல்லை மூன்று நாட்களாக, இரண்டு
நாட்களாக அங்கே என்னுடைய குகையில்
இருந்தேன். அப்பொழுது சற்று
சுவாசிக்கும்படியாக காற்றைப் பெற நான்
வெளியே நடந்து வந்தேன். நான் அங்கே
வெளியே வந்து நடக்கும் போது, அங்கு
இருந்த ஒரு மரக்கட்டையின் நுனியில்
அதாவது உள்ளே வரும்போதுள்ள நுனியில்

என்னுடைய வேதாகமத்தை வைத்திருந்தேன். ஒரு பழைய மரம் சாய்ந்து கிடந்தது. அதில் கிளை இரண்டாக பிரிந்திருந்தது. மரமானது கீழே விழுந்திருக்க இரண்டு கிளைகளும் மேல் நோக்கியவாறு இருந்தன. சில நேரங்களில் இந்த விதமாக உட்கார்ந்துகொண்டு இரவு நேரங்களில் அப்படியே ஆகாயத்தையே நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். என்னுடைய கரங்களை இந்தவிதமாக மேல் நோக்கியிருக்க சில நேரங்களில் ஜெபிப்பது போன்று மரக்கிளையின் மேல் உட்கார்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருப்பேன், அங்கேயே பல நாட்கள் இருப்பேன். அப்படியே புசிக்காமலும், குடிக்காமலும் அங்கேயே ஜெபித்துக் கொண்டேயிருப்பேன். நான் புதியதான காற்றை சுவாசிக்கும் படியாக குகையை விட்டு வெளியே நடந்து வந்தேன். அப்போது அங்கே அது குளிர்ச்சியாயும், ஈரமாயும் இருந்தது.

118. ஆக அதன்பின்பு நான் குகையை விட்டு வெளியே வந்து முந்தின நாள் வைத்த

இடத்திலேயே என்னுடைய வேதாகமத்தை வைத்தபோது, அப்படியே எபிரேயர் 6-ம் அதிகாரத்திற்கு பக்கங்கள் திருப்பப்பட்டன. அப்போது நான் அந்த இடத்திலிருந்து வாடக்கத் துவங்கினபோது, "செத்த கிரியைகளுக்கு நீங்கலாகும் மனந்திரும்புதல், தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம் முதலான காரியங்களாகிய அஸ்திபாரத்தை மறுபடியும் போடாமல், பூரணராகும்படி கடந்து போவோமாக" என்றிருந்தது. மேலும், "ஏனெனில் ஒரு தரம் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், பரமாவை ருசிபார்த்தும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும், மறுதலித்துப் போனவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாத காரியம்" என்றிருந்தது. ஆனால் அதில் கீழே, "எப்படியெனில், தன்மேல் அடிக்கடி பெய்கிற மழையைக் குடித்து முட்செடிகளையும், முள்பூண்டுகளையும் முளைப்பிக்கிற நிலமோ தகாததாயும், சபிக்கப்படுகிறதற்கேற்றதாயும் இருக்கிறது; சுட்டெரிக்கப்படுவதே அதின் முடிவு" என்றிருந்தது.

அப்பொழுது ஏதோ ஒன்று "உஷ்ஷ்ஷ்"
என்று கடந்து சென்றது.

119.நான், "இதோ அது இருக்கிறது.
இப்பொழுது அவர் என்ன கூறினாலும் நான்
..... கவனித்துக் கேட்பேன் அவர்
இங்கே என்னை எழுப்பி விட்டார். அவர்
இப்பொழுது எனக்கு ஒரு தரிசனத்தை
கொடுக்கப் போகிறார்" என்று
எண்ணிக்கொண்டேன். எனவே நான் அந்த
மரத்துண்டின் முனையில் அங்கேயே
அமர்ந்து காத்திருந்தேன். நான் எழும்பி நின்று
முன்னும் பின்னுமாக, மேலும் கீழுமாக
நடந்தேன். அப்போதும் ஒன்றுமே
சம்பவிக்கவில்லை. மீண்டுமாய் என்னுடைய
குகைக்கு நடந்து சென்றபோதும் ஒன்றும்
சம்பவிக்கவில்லை. எனவே நான், அங்கேயே
நின்று, பின்னர் நான், "சரி, இது என்ன
வாயிருக்கிறது?" என்று யோசித்துப்
பார்த்தேன்.

120. நான் மீண்டுமாக என்னுடைய
வேதத்தண்டைக்கு நடந்து சென்றேன். ஓ,

அதில் மீண்டுமாய் பக்கங்கள் திரும்ப அதே இடத்திற்கு வந்தன. நான் அதை கரத்திலெடுத்தேன். பின்பு நான், "நான் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றது என்ன அதில் இருக்கிறது?" என்று நினைத்தேன். நான் அதைத் தொடர்ந்து கீழே வாசிக்கலானேன். "தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம், மனந்திரும்புதல்" முதலானவைகள் என்றிருக்க நான் தொடர்ந்து, "எப்படியெனில், தன்மேல் அடிக்கடி பெய்கிற மழையைக் குடித்து, தன்னிடத்தில் பயிரிடுகிறவர்களுக்கேற்ற பயிரை முளைப்பிக்கும் நிலமானது தேவனால் ஆசீர்வாதம் பெறும். முள்செடிகளையும் முள்பூண்டுகளையும் முளைப்பிக்கிற நிலமோ தகாததாயும், சபிக்கப்படுகிறதற்கேற்றதாயுமிருக்கிறது; சுட்டெரிக்கப்படுவதே அதின் முடிவு" என்று எழுதப்பட்டிருந்ததை வாசித்தேன். ஓ, அது என்னை அப்படியே அசைக்கக்கூடியதாயிருந்ததே !

121. அப்பொழுது நான், "கர்த்தாவே நீர் எதைக் குறித்ததான தரிசனத்தை எனக்கு கொடுக்கப்போகிறீர்" என்று எண்ணினேன். நான் அங்கு வேறு ஒரு காரியத்தை அவரிடம் கேட்கப்போவதாக இருந்தேன்.

122. பின்னர் சடுதியாக எனக்கு முன்பாக ஒரு உலகம் உருண்டு கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். அது முழுவதும் உழப்பட்டிருந்தது. வெண்மையான ஆடையணிந்த ஒரு மனிதன் தலை நிமிர்ந்த வண்ணமாய் இவ்விதமாக விதைத்துக் கொண்டே சென்றான். அவன் அவ்விதமாக ஒரு குன்றின் மேல் ஏறிப்போன வுடனே அவனைத் தொடர்ந்து இதோ இன்னொரு மனிதன் கறுப்பான ஆடை அணிந்தவனாய் தலை வணங்கினவாறு விதைகளை விதைத்துக் கொண்டு சென்றான். நல்ல விதைகள் முளைத்து வெளிவந்தபோது, அவை கோதுமைகளாயிருந்தன. கெட்ட விதைகள் வளர்ந்து வெளிவந்தபோது, அவை களைகளாயிருந்தன.

123. அதன் பின்னர், பூமியின் மேல் ஒரு பெரிய வறட்சி உண்டானது. கோதுமை செடியின் தலை தொங்கிப்போய் தண்ணீர் தேவையினால் அழிந்துபோகும் நிலையிலிருந்தது. ஜனங்களெல்லோரும் கரங்களை உயர்த்தி, மழையை அனுப்பும்படி தேவனிடத்தில் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறதை நான் கண்டேன். அதற்குப் பிறகு நான் களைகளைப் பார்த்தேன். அது அதின் தலையை தொங்கவிட்டுக் கொண்டு தண்ணீருக்காக தலை வணங்கிக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் சரியாக பெரிதான மேகங்கள் குறுக்கே வந்து மழையை பொழிய ஆரம்பித்தன. அப்படி மழை பெய்தபோது அப்படியே முழுவதுமாக வளைந்து இருந்த கோதுமையானது "உஷ்ஷ்" என்று எழும்பி நின்றது. நேராக அதின் பக்கத்தில் இருந்த அந்த களையானதும் "உஷ்" என்று நிமிர்ந்து நின்றது.

அப்பொழுது நான், "அப்படியென்றால், அது என்னதான்?" என்று எண்ணினேன்.

124. பின்னர் அது எனக்கு புரிய வந்தது. இதுதான் காரியம். கோதுமையை விளையச்செய்யும் அதே மழைதான் களையையும் வளரச்செய்கிறது. ஆகையால் அதே பரிசுத்த ஆவியே ஒருகூட்ட ஜனங்களின் மேலும் ஊற்றப்படவும், மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பது போன்றே ஒரு மாய்மாலக்காரனையும் ஆசீர்வதிக்க முடியும். எனவே இயேசு, "அவர்களுடைய கனிகளினால் அவர்களை அறிவீர்கள்" என்றார். ஆக நாம் கூச்சலிடுவதோ, களிகூர்வதோ அல்ல, ஆனால் "அவர்களுடைய கனிகளினால் அவர்களை அறிவீர்கள்" என்பதேயாகும்.

125. நான், "அதுதான் காரியம். எனவே கர்த்தாவே, நான் அதை புரிந்து கொண்டேன்" என்றேன். பின்பு நான், "அப்படியானால் அதுதான் உண்மையான சத்தியமாயிருக்கிறது" என்றேன். எனவே தேவனை அறியாமலேயே நீங்கள் வரங்களை உடையவர்களாக இருக்கக்கூடும்.

126. ஆகையால் நான் அந்நிய பாஷையில் பேசுவதின் பேரில் அதிக கண்டிப்பாக இருந்தேன். நீங்கள் பாருங்கள், ஆனால் ஓர் நாள் எப்படியாய் தேவன் அதை எனக்கு ரூபகாரப்படுத்தினார்.

ஏசாயா 49:15

ஸ்திரீயானவள் தன்

கர்ப்பத்தின்

பிள்ளைக்கு

இரங்காமல், தன்

பாலகனை

மறப்பாளோ? அவர்கள்

மறந்தாலும், நான்

உன்னை

மறப்பதில்லை.

காட்டிலே

சகோ. பிரன்ஹாம்
அவர்களின் அனுபவங்கள்

